

ΘΕΡΜΗ ΚΑΙ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΟΧΗ

Τό περιοδικό μας «Διάλογος» αποτελεί πολύτιμο ὄργανο στὸν ποιμαντικό τομέα τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πιστεύομε ὅτι εἶναι ἓνα ἀπαραίτητο περιοδικό, μοναδικό στό εἶδος του, στήν ὀρθή ἀντιμετώπιση τοῦ φαινομένου τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ ὑπηρετεῖ πιστά τό ἔργο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων.

Τόν «Διάλογο» ἐξέδωσε γιὰ πρώτη φορά ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος τό 1994 καὶ κυκλοφορεῖ ἔκτοτε **δωρεάν** μέχρι σήμερα, ἀνελλιπῶς, ὑπό τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἀνά τρίμηνο (4 τεύχη τό χρόνο), σέ 4.000 ἀντίτυπα. Σήμερα κυκλοφορεῖ, μέ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τό 81ο τεῦχος.

Τό περιοδικό ἐκδίδεται μέ ἐπιχορηγήσεις καὶ προαιρετικές εἰσφορές τῶν ἀναγνωστῶν του, ὅμως σήμερα δυστυχῶς, οἱ οικονομικές δυνατότητες τῆς Π.Ε.Γ. δέν ἐπαρκοῦν πλέον γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐκδόσεως.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως, παρακαλοῦμε ὅσους ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ μᾶς ἐνισχύουν οικονομικά, νά συνεχίσουν τό θεάρεστο ἔργο τῆς τακτικῆς αὐτῆς συνδρομῆς, ὥστε ὁ «Διάλογος» νά μπορέσει νά συνεχίσει τὴν προσφορά του στὸν εὐαίσθητο αὐτό ποιμαντικό τομέα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅσοι πάλι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας δέν

ἔτυχε νά μᾶς συνδράμουν μέχρι σήμερα, ἄς ἀναλογιστοῦν ὅτι καὶ σέ περίοδο κρίσεως, μία μικρὴ ἔστω οικονομικὴ ἐνίσχυση δέν θα ἐπιτρέψει τὴν ἀναστολή τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ἐπειδὴ ἀντιμετωπίζομε τὸν κίνδυνο τῆς ὀριστικῆς διακοπῆς τῆς κυκλοφορίας τοῦ «Διαλόγου», εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά λάβουμε σειρά νέων μέτρων, ὥστε καὶ νά ἐπιβιώσει ὁ «Διάλογος» καὶ νά συνεχίσει νά φτάνει **δωρεάν** σέ ὅσους τὸν ἔχουν ἀνάγκη κι ἐπιθυμοῦν νά τὸν λαμβάνουν.

Ὡς πρῶτο μέτρο, ἤδη μειώσαμε τὸν ἀριθμὸ τῶν τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ, πού θά μπορούσε νά μειωθεῖ ἀκόμη περισσότερο, καθὼς καὶ τίς σελίδες του.

Σέ προηγούμενη ἔκκλησή μας νά μᾶς ἐνημερώσουν οἱ παραληπτες τοῦ περιοδικοῦ, ἂν ἐπιθυμοῦν νά συνεχίσουν νά τό λαμβάνουν, εἴχαμε μικρὴ ἀνταπόκριση. Ἐπειδὴ τό θέμα εἶναι ἰδιαίτερος φλέγον καὶ σοβαρό, ἀπευθύνομε καὶ πάλι θερμὴ ἔκκληση σέ ὅσους δέν ἐπιθυμοῦν πλέον νά τό λαμβάνουν, **νά ἐπικοινωνήσουν μαζί μας τηλεφωνικῶς (τηλ. 210 6396 665) ἢ γραπτῶς** ὥστε νά μπορέσουμε νά ἀντιμετωπίσουμε σωστά τό ὅλο πρόβλημα.

Τέλος, θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε θερμά ὅλους ὅσους συνεργάζονται μαζί μας στή σύνταξη καὶ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ ὅσους μᾶς στηρίζουν οικονομικά στή δύσκολη πραγματι, ἀλλὰ πολύτιμη αὐτὴ προσπάθειά μας.

ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΡΜΑ

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ. Έ. επί των αίρέσεων

(γ' μέρος)

Μέ ὅσα ἀναφέραμε μέχρι τώρα γιά τή δοξασία τῆς μετενσάρκωσης καί τό Κάρμα, μπορούμε νά ποῦμε συνοπτικά ὅτι, στήν πραγματικότητα, ἡ δοξασία αὐτή «δέν ὀδηγεῖ στήν ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά στήν ἐξουδετέρωσή της· δέν καλλιεργεῖ τίς σχέσεις ἀμοιβαίας εὐθύνης καί ἀγάπης ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, ἀλλά τόν ἀτέρμονα ἐγωκεντρισμό. Ἡ πίστη αὐτή δέν γνωρίζει ἔλεος καί ἀπειλεῖ τά θεμέλια ὀλόκληρης τῆς κοινωνίας καί τοῦ πολιτισμοῦ μας»¹.

Στή συνέχεια θά φωτίσουμε μερικές ἀκόμη πτυχές τῆς ἀντιχριστιανικῆς αὐτῆς δοξασίας, ἡ ὁποία συχνά προκαλεῖ σύγχυση ἀκόμη καί μεταξύ Ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

6. Ἐνα σοβαρό καί δύσκολο πρόβλημα γιά τούς «μετενσαρκωτές»

Ἡ μεγαλύτερη δυσκολία καί ἀμφισβήτηση πού ἀντιμετωπίζει ἡ δοξασία τῆς μετενσάρκωσης εἶναι τό ἄλυτο πρόβλημα τῆς λήθης. Οἱ ἴδιοι οἱ θεωρητικοί τῆς δοξασίας αὐτῆς ἀποδέχονται ὅτι τό ἄτομο, κατά τήν νέα του ζωή συνοδεύεται ἀπό ἔλλειψη «μνήμης» τῆς προηγούμενης ζωῆς του, ἡ τῶν ζωῶν του.

Ἡ Τεκτονική Ἐγκυκλοπαίδεια, στηριζόμενη κυρίως στόν Pappus, ἐπιδιώκει νά ὑπερπηδήσει τή δυσκολία αὐτή συνοψίζοντας ἐν προκειμένῳ ὅλους τούς ἰσχυρισμούς καί τίς ἀπόψεις τῶν «μετεμψυχωτῶν»: «Τό μετενσαρκούμενον ἐγώ δέν διατηρεῖ φυσικά συ-

γκεκριμένην ἀνάμνησιν τῶν προγενεστέρων του ὑπάρξεων, διότι αὕτη ἀποθηκεύεται ἔξω τοῦ κύκλου τῆς φυσικῆς του συνειδήσεως καί ἐντός τοῦ ἀμεταβλήτου ἐγώ. Ἡ ἀμνησία αὕτη ἀποτελεῖ εὐεργέτημα διά νά μή ἔχη ἡ ψυχὴ συνείδησιν τῆς ἀμαρτωλῆς τῆς ἴσως ἱστορίας κατά τήν ἐπί τῆς γῆς ἀνακύκλωσίν της, σκοποῦσαν τήν τελικὴν της ἐξάγνισιν. Ἡ ἀνάμνησις ἐν τούτοις προηγουμένων βιώσεων εἶναι δυνατόν νά ἐπανέλθῃ εἰς ὠρισμένα καί ὀλίγα μόνον ἄτομα, τά περισσότερον τῶν ἄλλων ἐξελιχθέντα, τά ὁποῖα διά μακρᾶς προπονήσεως ἀναπτύσσουν δύναμιν ἐνοράσεως»². Ἡ λήθη εἶναι «ἀναπόψευκτη ἀναγκαιότητα γιά νά ἀποφευχθῆ ἡ αὐτοκτονία». Γι' αὐτό, τό «πνεῦμα» πρέπει νά πιεῖ «ἀπό τό νερό τῆς Λήθης πρὶν ἐπιστρέψῃ στή γῆ». Αὐτό εἶναι «δειγμα πρόνοιας καί διευκολύνει τήν ἐξέλιξη»³.

Τότε ὅμως παραμένει τό ἐρώτημα: Ἄν εἶναι «εὐεργέτημα» νά μήν ἔχει ἡ συνείδηση τή μνήμη τῆς ἀμαρτωλότητάς της σέ μιά δῆθεν προηγούμενη ζωὴ της, τότε πῶς θά «πληρώσει», θά «ἐξοφλήσει» τό «κακό κάρμα» της πού τήν ἐπανεφέρε σέ μιά νέα ἐνσωμάτωση;

Ἡ θεοσοφίστρια Μπλαβάτσκι ὑποστηρίζει ὅτι τά φυσικά στοιχεῖα τοῦ ἀνθρώπου «διαλύονται μετὰ τό θάνατο μαζί μ' ὅλα τά συστατικά τους, ἀφανίζεται λοιπόν κι' ἡ μνήμη μαζί μέ τόν ἐγκέφαλο»⁴.

2. Ἐνθ. ἄνωτ. σ. 607. Βλ. καί Pappus, ἔνθ. ἄνωτ. σ. 125.

3. Pappus, αὐτόθι, σσ. 100, 125

4. Ἐλ. Μπλαβάτσκι, Τό κλειδί τῆς Θεοσοφίας, σ. 143. Βλ. καί τῆς ἰδίας, Εἰς τήν χώραν τῶν γαλαζίων βουνῶν, μν. ἔργ. σ. 40.

1. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, μν. ἔργ., Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση, σ. 127.

Ἡ ἄλλη θεοσοφίστρια, ἡ Μπεζάντ, διαφοροποιεῖται ἐν μέρει: «Τό “Ἐγώ”, τό ἀληθινό “Ἐγώ” θυμᾶται. Ὁ ἄνθρωπος-κτῆνος εἶναι αὐτός πού δέν μπορεῖ νά θυμηθεῖ τά περασμένα, ἀφοῦ δέν ἔφθασε σέ τέλεια ἀνταπόκριση μέ τόν “ἀληθινό ἑαυτό” του». Τότε μόνο θά θυμηθεῖ, ὅταν τό νέο προσωπικό ἐγώ ἐνωθεῖ μέ τό αἰώνιο «Ἐγώ» καί συνταυτιστεῖ μ’ αὐτό (τόν «Δονητή»)⁵.

Ὁ Νικ. Μαργιορῆς ἐπιδιώκει νά ἀντιμετωπίσει τό πρόβλημα μέ πιό πρακτικό, περιέργο τρόπο: «ὑπάρχει ὁ φόβος ὁ ἀναμιμνησκόμενος τῶν προηγούμενων ζωῶν του, νά πληροφορηθεῖ καί ὄχι πολύ ὠραῖα πράγματα πού ἔκανε σ’ αὐτούς τούς προηγούμενους βίους. Θά μάθει μιᾶ ἀλήθεια πού δέ θά εἶναι οὔτε εὐχάριστη οὔτε βοηθητική γιά τήν παρούσα του ἐξέλιξη - ζωή... ἡ σαρκούμενη ψυχὴ πρέπει νά μένει ἀπερίσπαστη καί ἀνεπηρέαστη στίς σχέσεις της μέ τούς ἀνθρώπους πού ἔχουν παίξει σπουδαῖο ρόλο στή ζωὴ ἢ πρόκειται νά παίξουν. Εἶναι φυσικότατο, ὅταν κανεῖς ὑπεύθυνα πιά πληροφορηθεῖ γιά τίς προβιωτές του, νά τοποθετηθεῖ ἀνάλογα ἀπέναντι σέ ζῶντες σήμερα συναθρώπους, πού τότε τόν ἀδίκησαν, τόν συκοφάντησαν, τόν φυλάκισαν, τόν φόνευσαν πιθανῶς κτλ. Αὐτή ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τοποθέτηση δημιουργεῖ ἀναστολή σ’ ὅλη τήν ἐξέλιξη, ἐνῶ ἡ λησμονιά εἶναι μεγάλη δύναμη πού βοηθᾷ τόν ἄνθρωπο νά μείνει ἀνεπηρέαστος στό ἔργο τῆς ἐξέλιξής του»⁶.

Ἀντί ἄλλης ἀπάντησης, μεταφέρουμε ἐδῶ τήν παρατήρηση τοῦ Ἐπίκουρου στή θεωρία τῶν Πυθαγορίων γιά τήν μετεμψύχωση, ὅπως τήν καταγράφει ὁ Cooper: «Ὁ Ἐπίκουρος ἔχει ἀντιταχθῆ πρὸς τή θεωρία τοῦ Πυθαγορισμοῦ λέγοντας ὅτι, ἐφόσον ἡ ψυχὴ δέν διατηρεῖ τήν ἀνάμνηση τῶν περασμένων ὑπάρξεων καί καμμία προσωπική ταυτότης ἐνσυνείδητος δέν κατοικεῖ μέσα στήν ὅλη σειρά τῶν ἐπαναγεννήσεων, οἱ συ-

νέπειες τῶν πράξεων ἐπιπίπτουν κατ’ ἀνάγκην σέ μιᾶ ἄλλη ὄντοτητα, πού δέν γνωρίζει τήν αἰτία τῆς τιμωρίας της καί συνεπῶς δέν γίνεται οὔτε καλύτερη, οὔτε σοφώτερη μέ τό νά ἔχη τιμωρηθῆ»⁷.

Εἶναι πάντως ἀπορίας ἄξιο, πῶς ἡ ψυχὴ πού «ἔκρινε» ὅτι πρέπει νά μετενσαρκωθεῖ, ἄρα εἶχε συναίσθηση τῆς πνευματικῆς της κατάστασης καί τῆς ἀνάγκης ἐπανενσωμάτωσής της, καί ἐπομένως θυμόταν τό Κάρμα της, χάνει κάθε ἀνάμνηση κατά τή νέα της «ζωή» καί ἄρα ἀγνοεῖ καί τόν λόγο τῆς νέας μετενσάρκωσής της καί τῆς ἐνδεχομένης ταλαιπωρίας της ὑφισταμένη ἕνα κακό Κάρμα! Πῶς εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει τιμωρία ἢ διαπαιδαγώγηση, ὅταν δέν ὑπάρχει ἡ συναίσθηση κάποιων παραβάσεων γιά τίς ὁποῖες ἦλθε νά πληρώσει καί μάλιστα μετά ἀπό πολλά χρόνια, ἴσως καί αἰῶνες; Εἶναι σάν νά διέπραξε κάποιο παιδί τῆς πρώτης τάξης ἕνα σφάλμα κι ἐμεῖς νά τιμωροῦμε πάλι ἕνα παιδί τῆς πρώτης τάξης μετά ἀπό δύο ἔτη. Τό ἐντυπωσιακό εἶναι ὅτι οἱ «μετενσαρκωτές» κάνουν λόγο γιά «ἐπιστήμη» καί «λογικὴ» ἀπάντηση στοὺς προβληματισμούς τοῦ ἀνθρώπου!

Στό ἴδιο κεφάλαιο τῆς «μνήμης» καί τῆς «λήθης» ἐντάσσονται, τέλος, καί οἱ ἀποκαλούμενες «ἀναδρομές» ἢ «ἀνάδρομη ὑπνώση», μέ τίς ὁποῖες ἐπιδιώκεται, μέσῳ τεχνητῆς ὑπνώσης, νά θυμηθεῖ ὁ ὑπνωτιζόμενος παλαιότερες δῆθεν ζωές του, ἀποδεικνύοντας ἔτσι ἀληθινὴ τήν μετενσάρκωση⁸. Ἐκτός βέβαια ἀπό τίς βάσιμες, ἀπό ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς, ἀμφισβητήσεις τῶν τεχνικῶν αὐτῶν καί τῶν ἐμπειριῶν πού τάχα αὐτές προβάλλουν, εἶναι καί μερικοὶ θεωρητικοὶ τῆς μετενσάρκωσης πού κάνουν λόγο γιά «φαντασίες». Ὁ ἴδιος ὁ Parus, ἀναφερόμενος στίς πνευματιστικὲς συγκεντρώσεις, παρατηρεῖ ὅτι ἐκεῖ ὁ ὑπνωτιζό-

7. Irv. Cooper, μν. ἔργ. σ. 86.

8. Βλ. Περισσότερα, π. Βασ. Γεωργοπούλου, Μετενσάρκωση (Μιὰ ἀκόμα διδαχὴ τοῦ ὄφους), περιόδ. Ἐφημέριος, Μάϊος 2005, σ. 4.

5. Ἄν. Μπεζάντ, Μετενσάρκωση, σσ. 46, 47.

6. Νικ. Μαργιορῆ, μν. ἔργ., σσ. 388-389.

μενος «προσπαθεῖ νά φαντασθεῖ ποιός ἦταν καί συνήθως φαντάζεται πώς ἦταν ἓνα ἀξιόλογο ἄτομο, ὑψηλῆς κοινωνικῆς θέσεως καί ἰσχύος... βλέπει κανείς ἐλάχιστους δολοφόνους, μέθυσους, μικρεμπόρους ἢ ὑπηρέτες νά ἐπανασαρκώνονται. Πάντα ὑπάρχει ἓνας Ναπολέων... ὁ Λουδοβίκος 16^{ος}... διάσημοι Φαραῶ...»⁹. Καί συμπεραίνει: «πλήθος ἀτόμων ὀραματίζεται καί ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἐπανενσάρκωση τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς... Αὐτά εἶναι τὰ λάθη τῆς ἡμιμάθειας πού... δαιμονίζουν τὰ καλύτερα μυαλά καί τὰ κάνουν νά παρεκτρέπονται ἠθικά ἢ διανοητικά, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση»¹⁰.

Καί ὁ γκουρού Σρί Σρίμαντ, ἀναφερόμενος σέ μιά περίπτωση «ὑπνωτικῆς ἀναδρομῆς», βεβαιώνει ὅτι «Ἐν τούτοις μεταγενέστερη ἔρευνα ἀπέδειξε ὅτι ὅλη αὐτή ἡ δραματική ἱστορία ἦταν φανταστική»¹¹.

Πέραν ὅμως τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ καί φανταστικοῦ χαρακτήρα τῶν λεγομένων «ἀναδρομῶν», ἔχει διαπιστωθεῖ σέ μερικές περιπτώσεις, ἀπό ἔγκυρους ἐπιστήμονες, ὅπως ἀπό τόν εἰδικά ἀσχοληθέντα μέ τήν μετενσάρκωση καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιοτζίγια Ἰαν Στήβενσον, καί ἡ παρουσία δαιμονικῶν στοιχείων. Αὐτό ἐπιβεβαίωσε μέ ἐπιστολή του στόν Στήβενσον καί ἰνδουϊστής δάσκαλος, γράφοντάς του ὅτι «καμμιά ἀπό τίς περιπτώσεις πού εἶχε καταγράψει δέν ἦταν περίπτωση μετενσάρκωσης, ἀλλά ἦταν περιπτώσεις κατάληψης ἀπό πνεύματα»¹².

9. Papus, ἔνθ. ἄνωτ., σ. 101.

10. Αὐτόθι, σ. 102. Ὁ Papus ὑποστηρίζει ὅτι «Ὁ Χριστός [πρόκειται περὶ τῆς "χριστικῆς" κατάστασης καί ὄχι περὶ τοῦ ἱστορικοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ] ἔχει ἓνα "οἶκο" ὅπου ὑπάρχουν ἑκατομμύρια πνεύματα. Κάθε φορά πού κάποιο πνεῦμα ἀπό αὐτά ἐπανενσαρκώνεται, ὑπακούει ἐπάνω στή γῆ στόν ἀκόλουθο νόμο: 1ο Εἶναι ὁ πρωτότοκος τῆς οἰκογένειάς του. 2ο Ὁ πατέρας του ὀνομάζεται πάντοτε Ἰωσήφ καί ἡ μητέρα του ὀνομάζεται πάντοτε Μαρία ἢ ἔχουν τό ὄνομα πού ἀντιστοιχεῖ ἀριθμολογικά σέ ἄλλη γλῶσσα μέ αὐτά τὰ δύο ὀνόματα», αὐτόθι.

11. Ἐπιστρέφοντας, ἔνθ. ἄνωτ. σ. 117-118.

12. Βλ. π. Βασ. Γεωργοπούλου, μν. ἔργ., καθὼς καί τίς σχετικές παραπομπές, σ. 5.

7. Αὐθαίρετοι ἰσχυρισμοί

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς μετενσάρκωσης, παρερμηνεύοντας ἐδάφια τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τούς λόγους τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι καί χριστιανική διδασκαλία. Τά σπουδαιότερα ἐδάφια, τὰ ὁποῖα ἐπικαλοῦνται γιά νά στηρίζουν αὐθαίρετα τούς ἰσχυρισμούς τους, εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἰωάννης - Ἡλίας

Ματθ. ια' 14: «καί εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστίν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι». Καί **Ματθ. ιζ' 12-13,** (σέ συσχετισμό μέ τό **Μάρκ. θ' 13:** «Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καί οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, καί ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν... Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς».

Ὁ λόγος στά ἐδάφια αὐτά εἶναι περὶ τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου, τόν ὁποῖο ὁ Κύριος χαρακτηρίζει ὡς τόν «ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα» (Ματθ. ια' 11). Ἰσχυρίζονται, λοιπόν, ὅτι στά ἐδάφια αὐτά ἐμφανίζει ὁ Κύριος τόν Ἰωάννη ὡς μετενσάρκωση τοῦ Προφήτη Ἡλία.

Ὅμως, ὁ Κύριος στά ἐδάφια αὐτά ταυτίζει καί δέν ταυτίζει τόν Ἰωάννη μέ τόν Ἡλία. Ἀφ' ἑνός μὲν, λέει ὅτι «Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καί ἀποκαταστήσει πάντα» (Ματθ. ιζ' 11), δείχνοντας τὰ ἔσχατα καί τὰ γεγονότα πρό τῆς Β' Παρουσίας Του. Διαχωρίζει ἔτσι τόν Ἡλία ἀπό τόν Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος εἶχε ἤδη ἔλθει, χωρίς νά ἔχει «ἀποκαταστήσει πάντα». Στή συνέχεια λέει ὁ Κύριος: «λέγω δέ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε καί οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν». Πῶς λοιπόν πρέπει νά ἐννοηθοῦν οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ Κυρίου;

Εἶχε προφητευθεῖ ἀπό τόν Προφήτη Μαλαχία ὅτι «Καί ἰδοῦ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τόν Θεοβίτην, πρὶν ἢ ἔλθειν τήν ἡμέραν Κυρίου τήν μεγάλην καί ἐπιφανῆ, ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρός πρός υἱόν καί καρδίαν ἀνθρώπου πρός τόν πλησίον

αὐτοῦ, μή ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην» (Μαλαχ. δ' 4-5).

Καί ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, προαναγγέλλοντας τὴν γέννηση τοῦ Ἰωάννου στὸν Ζαχαρία, τοῦ εἶπε ὅτι: «Καί αὐτός προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ» (Λουκ. α' 17), δηλαδή θὰ ἔλθῃ μέ τὰ ἴδια χαρίσματα καὶ τὴν δύναμη τοῦ Ἡλία.

Ἐπομένως, ἡ «ἡμέρα Κυρίου ἢ μεγάλη καὶ ἐπιφανής» δέν εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Λόγου, ἢ ἐπὶ γῆς Ἐπιφάνεια τοῦ Χριστοῦ, πρόδρομος τῆς ὁποίας ἦταν ὁ Ἰωάννης, ἀλλά ἡ «ἡμέρα Κυρίου», ἢ Β' Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, πρό τῆς ὁποίας θὰ «ἔλθῃ» ὁ ἱστορικός Ἡλίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (βλ. καὶ Ἀποκ. ια' 3-10).

Κατὰ τοὺς ἐρμηνευτὲς τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ μάλιστα τὸν ἱερό Χρυσόστομο, ὁ Κύριος ὀνομάζει Ἡλία τὸν Ἰωάννη λόγω τῆς ὁμοιότητος τοῦ ἔργου του μέ τὸ ἔργο τοῦ Ἡλία. Ἀλλά καὶ ὁ παρεξηγημένος Ὁριγένης γράφει ἐν προκειμένῳ: «Ἡλίας οὖν ὁ Ἰωάννης οὐ διὰ τὴν ψυχὴν λέλεκται, ἀλλὰ διὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν δύναμιν, ἅτινα οὐδὲν λυπεῖ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν λόγον»¹³. Ὅπως λοιπὸν ὁ Ἰωάννης ἦλθε ὡς Πρόδρομος τῆς Α' Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι καὶ ὁ Ἡλίας θὰ ἔλθῃ ὡς πρόδρομος τῆς Β' Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλωστε, ὁ Προφήτης Ζαχαρίας δηλώνει καὶ τὴν πατρίδα τοῦ Ἡλία, ὀνομάζοντάς τον «Θεσβίτην». Καὶ βεβαίως, ὁ Πρόδρομος δέν ἦταν «Θεσβίτης». Ἀκόμη, συμπληρώνει ὁ Ζαχαρίας, κάτι πού ὑπογραμμίζει καὶ ὁ Κύριος, ὅτι θὰ ἐπαναφέρει τοὺς Ἰουδαίους στὴν ὀρθή πίστη, γεγονός πού δέν συνέβη ἐπὶ Ἰωάννου.

Τέλος, πρέπει νὰ ὑπογραμμίσουμε δύο ἀκόμη σημεία: 1) ὁ Ἡλίας, κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή, δέν πέθανε, γιὰ νὰ μετενσαρκωθεῖ ὡς Πρόδρομος. Ἡ μετενσάρκωση

ὁμως ἀκολουθεῖ τὸν φυσικό θάνατο, καί τὸ κυριώτερο: 2) Ὁ ἴδιος ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἂν εἶναι ὁ Ἡλίας τὸν ὁποῖον ἀνέμεναν, ἀπάντησε: «οὐκ εἰμί» (Ἰωάν. α' 21).

Ἐπομένως, τόσο ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἐδάφια, ἀλλά ἰδιαίτερος ἀπὸ τὸ τελευταῖο αὐτὸ τὸ ἐδάφιο ἀποδεικνύονται ὡς ψευδεῖς οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν «μετενσαρκωτῶν»¹⁴.

β) Χριστός καὶ Ἀβραάμ - «Χριστός» πρὸ τοῦ Χριστοῦ¹⁵;

Ἰωάν. η' 58: «πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί».

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς μετενσαρκώσεως, παρερμηνεύοντας τὸ ἐδάφιο, ἰσχυρίζονται ὅτι «βλέπουν» σ' αὐτὸ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶχε ζήσει μιὰ ἄλλη ζωὴ, πρὸ τοῦ Ἀβραάμ.

Βεβαίως, ἐδῶ ὁ Κύριος θέλει νὰ διδάξει ὅτι ὁ Ἰδιος, δέν εἶναι ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος, ἀλλά ὅτι ὡς Θεός ὑπάρχει αἰωνίως, ἀκόμη καὶ πρὸ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ γενάρχη τῶν Ἑβραίων.

γ) Ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός:

Ἰωάν. θ' 1-7: «Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;». Ἀλλά καὶ τὸ ἐδάφιο αὐτὸ τίποτε δέν λέει περὶ μετενσαρκώσεως. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐξέφρασαν στὸν Κύριο τὴν ἀπορία τους γι' αὐτὸ πού ἔβλεπαν. Δέν ἐρωτοῦσαν ἂν στὸν τυφλό συνέβαινε «ὁ νόμος τοῦ Κάρμα», ἀφοῦ

14. Ἀλλά καὶ τὸ ἐδάφιο Λουκ. θ' 7-8, δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τὴν μετενσάρκωση, κάνει μάλιστα λόγο γιὰ «ἀνάσταση» τοῦ Ἰωάννη, ἢ κάποιου ἀπὸ τοὺς προφήτες καὶ ἐπομένως ἀνατρέπει τὴν δοξασία αὐτή.

15. Σχετικό εἶναι καὶ τὸ Ματθ. ιστ' 13-14, τὸ ὁποῖο οἱ ὀπαδοὶ τῆς μετενσάρκωσης ἐπίσης διαστρεβλώνουν: «Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου».

Ἰσχυρίζονται τελείως ἀβάσιμα ὅτι σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση ὁ Χριστός ἤθελε νὰ μάθει ποίος νόμιζαν οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι ἦταν σέ προηγούμενη μετενσάρκωσή του. Τὸν θέλουν μάλιστα ὡς ἓναν ἄνθρωπο πού ἐφθασε στὴν τελείωση καὶ ἦλθε πλέον σέ ἐκούσια μετενσάρκωση. Ὁ Κύριος, μέ τὸν τρόπο αὐτό, ἤθελε νὰ καταργήσει τὴν πλανημένη γι' αὐτόν γνώμη τῶν Ἰουδαίων (ὡς τοῦ ἐγκοσμίου Μεσσία) καὶ νὰ διδάξει τοὺς μαθητὲς Του ποίος πραγματικά ἦταν.

13. Ὁριγένη, *Εἰς τὸ κατὰ Ματθ. τ. ιγ' 2*. ΒΕΠΕΣ τ. 13, σσ. 167, 26-30.

οὔτε στήν Παλαιά Διαθήκη μπορεῖ νά στηριχθεῖ ἡ δοξασία αὐτή, οὔτε οἱ Ἑβραῖοι πίστευαν στή μετενσάρκωση.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, στήν ἀπάντησή του, οὐσιαστικά ἀκυρώνει τόν ἰσχυρισμό τῶν ὀπαδῶν τῆς μετενσαρκώσεως. «*Οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῶ*». Ὁ τυφλός, δηλαδή, δέν «πλήρωνε» κάποιο κακό Κάρμα προηγούμενης ζωῆς του. Σκοπός τῆς περιπέτειάς του ἦταν νά ἀποκαλυφθεῖ στους ἀνθρώπους ἡ δύναμη καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι νά τιμωρηθεῖ ὡς τυφλός. Ὁ Κύριος τονίζει τό ἀποτέλεσμα πού θά προκύψει ἀπό τήν ἀσθένεια τοῦ τυφλοῦ καί ὄχι τήν αἰτία, πού δέν ὑπῆρχε¹⁶.

δ) Ὁ Παῦλος

Γαλ. στ' 8-9: «*ὁ γάρ ἐάν σπείρῃ ἄνθρωπος τοῦτο καί θερίσει*».

Τοῦ ἐδαφίου αὐτοῦ γίνεται συχνότατη καί δυναμική χρήση. Οἱ ὑπέρμαχοι τῆς μετενσάρκωσης ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ Παύλου ἀποτελοῦν «ἐπιτομή τοῦ Νόμου τοῦ Κάρμα»¹⁷.

Ὅμως, ἀπό τήν μελέτη τοῦ ὅλου ἐδαφίου, ἐξάγεται ὅτι ὁ Παῦλος ἐδῶ διδάσκει ὅτι ὅποιος ἐνεργεῖ κατά τίς ἐπιθυμίες τῆς σαρκός, ὁ ἴδιος θά θερίσει αἰώνια κόλαση. Τίποτε περισσότερο.

ε) Πατέρες καί Ἐκκλησιαστικοί συγγραφεῖς

Οἱ ὑπέρμαχοι τῆς μετενσάρκωσης, ἀνατρέποντας καί κατακρεουργώντας κυριολεκτικά τὰ κείμενα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐμφανίζουν περισσότερους ἀπό δεκατέσσερις Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας (ἀπό τοὺς ἐπιφανέστερους) νά ἐνστερνίζονται καί νά διδάσκουν τήν μετενσάρκωση¹⁸.

16. Βλ. περισσότερα στό π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, μνημ. ἔργ. σ. 85.

17. Βλ. περιόδ. «Παραψυχολογία», Ιούν. 1980, σ. 93.

18. Βλ. Γαβρ. Σιμονέτου, μνημ. ἔργ. σ. 9 ἐξ.

Ἰδιαιτέρως ἐπιμένουν ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ Ὠριγένης (185-254 μ.Χ.) καί ὁ ἰ. Αὐγουστῖνος (354-430 μ.Χ.), ὑπῆρξαν ὑπέρμαχοι τῆς δοξασίας αὐτῆς. Ὅμως, ἀπό τήν μελέτη τῶν πατερικῶν κειμένων προκύπτει ὅτι, ὄχι μόνον κανεῖς ἀπ' αὐτούς δέν ἀποδέχεται τήν ἀντιγραφική καί ἀντιχριστιανική αὐτή κακοδοξία, ἀλλά καί καταδικάζουν κάθε σκέψη γι' αὐτή.

Στά πλαίσια τῆς σύντομης αὐτῆς ἐργασίας μας εἶναι ἀδύνατο νά ἐπεκταθοῦμε στό κεφάλαιο αὐτό. Ἐπειδή ὅμως, εἰδικά γιά τόν Ὠριγένη, ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Ε' Οἰκουμενική Σύνοδος (553 μ.Χ.), μέ τήν ἐπέμβαση τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τόν κατεδίκασε γι' αὐτή τήν ἰδέα του, ἀνατρέποντας ἔτσι τήν μέχρι τότε ἀποδοχή τῆς δοξασίας αὐτῆς ἀπό τήν Ἐκκλησία, θά ἀναφερθοῦμε πολύ σύντομα στό θέμα αὐτό.

Πρωτίστως, πρέπει νά παρατηρήσουμε ὅτι ἡ καταδίκη τοῦ Ὠριγένη εἶχε γίνει δέκα ἔτη πρό τῆς Ε' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀπό τήν ἐνδημοῦσα Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως (543 μ.Χ.). Στήν Ε' Οἰκουμενική Σύνοδο καταδικάστηκαν τὰ ἔργα τοῦ Ὠριγένη (Ὠριγενισμός) καί οἱ κακοδοξίες του περὶ προὔπαρξης τῶν ψυχῶν, ἀποκατάστασης τῶν πάντων καί μερικές χριστολογικές ἀποκλήσεις του. Πουθενά στά Πρακτικά τῆς Συνόδου δέν ὑπάρχει καί ἡ ἐλάχιστη ἀναφορά στή μετενσάρκωση.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἴδιος ὁ Ὠριγένης σέ πολλά σημεῖα τῶν συγγραμμάτων του, ἀπορρίπτει καί καταδικάζει τήν κακοδοξία αὐτή, ἀποκαλώντας τήν «μετενσωμάτωσιν». Θά περιοριστῶ σέ δύο μόνο φράσεις του: «...Ἐν τούτοις Ἡλίας οὐχ ἡ ψυχὴ (Ἡλίου) δοκεῖ μοι λέγεσθαι, ἵνα μὴ ἐμπίπτω εἰς τό ἀλλότριον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ περὶ μετενσωμάτωσης δόγμα, οὔτε παραδιδόμενον ὑπό τῶν ἀποστόλων οὔτε ἐμφαινόμενον ὑπό τῶν γραφῶν»¹⁹.

19. Ὠριγένη, *Εἰς τό κατά Ματθαῖον*, τόμ. ιγ' 1, ΒΕΠΙΕΣ, τόμ. 13, σ. 162, 20-28.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπιμέλεια: π. Κυριακού Τσουρού

Ὅπως εἶχαμε ὑποσχεθῆ στό προηγούμενο τεῦχος, θά παρουσιάζουμε πολύτιμα κείμενα τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, τά ὁποῖα ἐντοπίσαμε στό Ἀρχεῖο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἰρέσεων. Ἄν καί μερικά ἀπ' αὐτά ἔχουν γραφτεῖ πρό τριακονταετίας περίπου, παραμένουν πάντοτε ἐπίκαιρα καί ἰδιαίτερος

χρήσιμα στόν ὀρθό τρόπο ἀντιμετώπισεως τῆς σύγχρονης πλάνης.

Στό παρόν τεῦχος δημοσιεύουμε ἕνα κείμενο γιά τό πρόβλημα τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ ὅπως αὐτό ἐξακολουθεῖ νά παρουσιάζεται καί στίς μέρες μας, καί μάλιστα σέ ἐντυπωσιακή ἔκταση.

ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ

τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)

(Ἀπόσπασμα ἀπό ὁμιλία του στό Ε' Σεμινάριο Πίστewς, Αἴγινα, 21-27 Ἀυγούστου 1993)

Ἡ Ὁρθόδοξη πίστη καί ζωή, τό Ὁρθόδοξο δηλαδή φρόνημα καί ἦθος, εἶναι τό φρόνημα τοῦ ταπεινοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος Θεός ὦν «...ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ...» (Φιλιπ. β' 8). Τό φρόνημα αὐτό καλεῖται νά πραγματώσει στή ζωή του ὁ Ὁρθόδοξος πιστός καί εἶναι ἀναγκαῖο νά ἀντιληφθεῖ ὅτι εἶναι ἀσυμβίβαστο μέ τό φρόνημα τοῦ ἀποκρυφισμοῦ.

Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι κομμάτι τοῦ σύμπαντος νοουμένου μονιστικά, ὅπως πι-

στεύει ὁ ἀποκρυφισμός γενικότερα, ἀλλά εἶναι **δημιούργημα τῆς ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ**. Ὁ Δημιουργός, ὁ ὁποῖος δέν ταυτίζεται μέ τά δημιουργήματα, προνοεῖ γι' αὐτά καί δέν ἀφήνει τόν ἄνθρωπο ἔρμαιο στά χέρια τῆς ἀνύπαρκτης εἰμαρμένης. Ἀπό τήν ἐλεύθερη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι τό κυριώτερο δῶρο μέ τό ὁποῖο ἔχει προικισθεῖ ἀπό τόν Θεό, ἐξαρτᾶται τό ἐάν θά κάνει στή ζωή του τό θέλημα ἢ ὄχι. Ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδή εἶναι ἐλεύθερος, εἶναι καί ὑπεύθυνος γιά τίς πράξεις του. Ὁ Θεός εἶναι ὁ κύριος τῆς

(τό τέλος, στό ἐπόμενο).

Καί στό «Κατά Κέλσου» γράφει: «Τούς πεποιθότας τήν περί μετενσωματώσεως ἄνοιαν ἀπό ἰατρῶν, τῶν καταβιβαζόντων τήν λογικήν φύσιν ὅτε μὲν ἐπί τήν ἄλογον πᾶσαν ὅτε δε καί ἐπί τήν ἀφάνταστον θεραπεύωμεν»²⁰.

20. Τοῦ ἰδίου, *Κατά Κέλσου Γ' LXXV*, ΒΕΠΕΣ, τόμ. 9, σ. 228, 36-38. Καί σέ ἄλλο σημεῖο γράφει: «Ὅρα δέ καί τήν

διαφοράν τοῦ αἰτίου τῆς τῶν ἐμψύχων ἀποχῆς τῶν ἀπό τοῦ Πυθαγόρου καί τῶν ἐν ἡμῖν ἀσκητῶν. ἐκεῖνοι μὲν γάρ διὰ τόν περί ψυχῆς μετενσωματωμένης μῦθον ἐμψύχων ἀπέχονται ... ἡμεῖς δέ κἂν τό τοιοῦτον πράττωμεν, ποιῶμεν αὐτό, ἐπεὶ ὑπωπιάζομεν τό "σῶμα" καί δουλαγωγούμεν», τοῦ ἰδίου, αὐτόθι Ε', XLIX, ΒΕΠΕΣ, τόμ. 10, σ. 47, 13-20. Βλ. τοῦ ἰδίου, *Περί Ἀρχῶν*, κεφ. VIII, 4, ΡΜ τόμ. 11. στ. 180.

ιστορίας και όχι τό πρόσωπο ἀνατολικό «κισμέτ», τό ὅποιο εἶναι τελείως ξένο ὄχι μόνο πρὸς τό ὀρθόδοξο φρόνημα, ἀλλὰ καί πρὸς τόν δυτικό πολιτισμό γενικότερα.

Τό εὐσεβές φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ὅπως βιώνεται καί αὐθεντικά ἐκφράζεται ἀπό τούς ἁγίους, εἶναι φρόνημα **ἀσκητικό καί προϋποθέτει ἀγῶνα**. Καλεῖ τόν ἄνθρωπο σέ φιλότιμο ἀγῶνα, προκειμένου νά ἐξέλθει ἀπό τήν ἐγωκεντρική, αὐτονομημένη, ἄλογο ζωὴ τῶν παθῶν καί τῆς ἁμαρτίας καί νά εἰσέλθει στήν ἔλλογο καί κατὰ φύσιν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτός ὁ ἀγῶνας εἶναι πού δίνει πραγματική χαρὰ στόν ἄνθρωπο.

Ἀντίθετα ὁ ἀποκρυφισμός μέ τίς θρησκευτικῆς τάξεως αὐθαίρετες δοξασίες του, λατρεύοντας τήν κτίση καί ὄχι τόν κτίσαντα καί ἀποδίδοντας στήν κτίση φανταστικές ιδιότητες καί δυνάμεις, δικαιώνει, κολακεύει καί τροφοδοτεῖ τά πάθη καί τίς κατώτερες ὁρμές στόν ἄνθρωπο καί τόν μεταβάλλει σέ ἄβουλο καί ἀνεύθυνο ὄν.

Τό φρόνημα τοῦ Χριστοῦ συνίσταται στήν **αὐτοκένωση «ἐν ἐλευθερίᾳ»**. Ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνάγκης, ἀλλὰ ἐλευθέρας βουλήσεώς του, προκειμένου νά ἀναζητήσῃ τόν πεσμένο ἄνθρωπο. Εἶναι καρπὸς ἀγάπης. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς κενώσεως ἦταν ἡ πρόσληψη τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἔνωσή του μέ τόν Θεό σέ ἓνα πρόσωπο, στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐτσι ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ ἐσήμαινε ἀνύψωση τοῦ ἀνθρώπου· ὁ θάνατος, ἡ ἀνάσταση καί ἡ ἀνάληψή Του ὀδήγησαν τόν ἄνθρωπο στή νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, στήν ἀνάσταση, σέ ζωὴ ἀφθαρσίας καί ἀθανασίας καί τόν κατέστησε μέτοχο τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Πατρός.

Ἡ κένωση πού συνεπάγεται τό ὀρθόδοξο φρόνημα ὀφείλει ἐπίσης νά μὴν εἶναι ἀποτέλεσμα ὁποιοῦ ἐξαναγκασμοῦ, ἀλλὰ **καρπὸς ἐλευθέρας προαιρέσεως καί ἀγάπης**. Εἶναι ἡ θεληματικὴ ἀπόρριψη

τῆς αὐτονομίας τοῦ Ὄρθοδόξου πιστοῦ καί ἡ ἀπάντηση στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τό ἄνοιγμα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νά δεχθεῖ μέ ἄκρα ταπείνωση τό μέγα ἔλεος τοῦ Κυρίου.

Ὁ Θεός εἶναι ὁ Κύριος τῆς ιστορίας, ἀλλὰ καί ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τοῦ ἐλέους καί τῆς ἀγάπης. Ὁ Ὄρθόδοξος Χριστιανὸς μέ τό ἀσκητικό φρόνημα ἐκδηλώνει τό **φρόνημα τῆς μετανοίας καί ταπεινώσεως** ὄχι μόνο διανοητικά, ἀλλὰ καί μέ ὅλη του τὴν ὑπαρξη. Ἡ **ἀσκησι** στή ζωὴ τοῦ Ὄρθοδόξου πιστοῦ ἀποτελεῖ τὴ συμμετοχὴ τοῦ σώματος στήν ἀρετὴ τῆς ταπεινώσεως καί ἡ ταπείνωση ἀποτελεῖ τὴ μόνη δυνατότητα συνεργίας τοῦ ἀνθρώπου στό μυστήριον τῆς σωτηρίας του. Αὐτὴ ἡ σωτηρία εἶναι ὀλοκληρωτικὰ Χάρη, δωρεὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά ἐπιθυμήσῃ αὐτὴ τὴ δωρεὰ, νά τὴν ἐκζητήσῃ, νά τὴ θεωρήσῃ ὡς τό μεγαλύτερο θησαυρὸ του καί νά προσκολλήσῃ τὴν ἐπιθυμία καί τὴν καρδιά του σ' Αὐτόν. Αὐτό σημαίνει ὅτι θὰ ἀναθεωρήσῃ τίς προτεραιότητες στή ζωὴ του, ὥστε νά ἀνταποκρίνονται στήν ὀλοκληρωτικὴ στροφὴ του πρὸς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ ἀπάντηση στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου περιλαμβάνει τὴν **ἀποβολὴ τοῦ ἰδίου θελήματος** καί τὴν αὐτοπροαίρετη ταῦτιση τοῦ θελήματος τοῦ ἀνθρώπου μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό συνεπάγεται καί τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου.

Ἐτσι ὁ Ὄρθόδοξος Χριστιανὸς δέν προσδιορίζει ὁ ἴδιος τούς κανόνες τῆς ζωῆς του, ξεκομμένα ἀπὸ τὴν κοινωνία ἀγάπης μέ τόν Θεό. Δέν ταυτίζεται μέ τὴν πρόκληση τοῦ ὄφους, νά γίνῃ Θεὸς μέ αὐτόματες διαδικασίες, μέ μεθοδεύσεις καί τεχνικὲς πού ὁ ἴδιος καθορίζει, ἀκολουθώντας δηλαδή τό θέλημά του σέ ἀντίθεση μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζει ὅτι ἓνα τέτοιο φρόνημα εἶναι ἀντίθετο μέ τὴν ἴδια τὴ φύση του πού εἶναι κοινωνία καί ἀγάπη, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ νά κομματιασθεῖ. Δέν περιλαμβάνει μόνο τὴν ἀγάπη πρὸς τόν ἑαυτό του ἢ τὴν ἀγάπη

πρός τόν πλησίον, αλλά καί τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό. Ἔτσι ὁ δρόμος τῆς αὐτονομίας γίνεται γιὰ τόν ἄνθρωπο μιά «παρά φύσιν ὁδός».

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ταυτίζεται μὲ τὸ φρόνημα τῆς Παρθένου Μαρίας, ἡ ὁποία σέ ἀντίθεση μὲ τὴν πρόκληση τοῦ ὄφους διακήρυξε γιὰ λογαριασμό ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος: «γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά Σου». Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ἐγκαταλείπει τὴν ἐγωκεντρικὴ στάση του καί ξαναβρίσκει τὴ σωστή του θέση καί σχέση μὲ τόν Θεό, μὲ τοὺς ἀνθρώπους, μὲ τόν ἑαυτό του καί μὲ ὅλη τὴ δημιουργία καί βαδίζει τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς πού εἶναι ὁ δρόμος τῆς «καινῆς κτίσεως ἐν Χριστῷ».

Ὁ ἄνθρωπος ἐγκαταλείπει τὴ μοναξιά του, τὴ γυμνότητα στὴν ὁποία τὸν ὁδήγησε ἡ αὐτονομία του καί ἐνδύεται τὸ ἐνδύμα τῆς ἀφθαρσίας, δηλαδή τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ. Μὲ αὐτὸ γίνεται κατανοητὸ ὅτι τὸ Ὁρθόδοξο φρόνημα δέν καλλιεργῆται ἀπὸ τὸ κάθε ἄτομο ξεκομμένο ἀπὸ τὴν κοινωνία ἐν Χριστῷ, δηλαδή ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, πού εἶναι Σῶμα Χριστοῦ. Σ' αὐτὸ τὸ Σῶμα προσλαμβάνομεθα μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα καί γινόμεθα «εἷς ἐν Χριστῷ» καί συνεπῶς ἀλλήλων μέλη. Δέν ὑπάρχει Ὁρθόδοξο φρόνημα ἔξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν κοινωνία. **Ἡ καλλιέργεια ἀτομικῆς εὐσέβειας χωρίς ἀναφορὰ στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή στὴν Ἐκκλησία, εἶναι ἄγνωστη στὸν Ὁρθόδοξο Χριστιανό.** Τοῦτο, γιατί τὸ Ὁρθόδοξο φρόνημα ταυτίζεται μὲ τὸ φρόνημα τοῦ Χριστοῦ καί ἐπομένως δέν εἶναι ἀνθρώπινο ἐπίτευγμα, ἀλλὰ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, ἀποτέλεσμα μετοχῆς μας στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς πού μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ αὐξάνει στὴν πνευματικὴ ζωὴ, μὲ τὸν καιρὸ παύει νὰ αἰσθάνεται τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα ὡς βᾶρος καί αἰσθάνεται χαρὰ μέσα σ' αὐτόν, ἡ ὁποία θεμελιώνεται στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί στὴν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα. Ἡ ἐλπίδα αὐτὴ εἶναι βεβαία καί δέν

ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἄβυσσο, στὴν ὁποία ἔχει τυχόν πέσει ὁ ἄνθρωπος. Σέ κάθε περίπτωσι, κάτω ἀπὸ ὅποιεσδήποτε συνθήκες, γιὰ ὅποιον κραυγᾶσει μὲ ὅλη του τὴν ὑπαρξη πρὸς τόν Θεὸ ἐκζητώντας τὸ ἔλεός Του ὑπάρχει ἐλπίδα. Ἡ ἄβυσσος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ ὅποιαδήποτε ἄβυσσο ἔχει πέσει ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος.

Ἀντίθετα ὅταν οἱ ἀποκρυσταλλιστὲς μιλοῦν γιὰ Θεό, δέν ἐννοοῦν τὸν ἄκτιστο προσωπικό Θεό, δημιουργό τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἐννοοῦν τὴν ἀπρόσωπη **συμπαντικὴ ζωτικὴ ἐνέργεια, μιά ἐνέργεια χωρίς ιδιότητες πέραν τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ**, πού μπορεῖ νὰ εἶναι καλὴ ἢ κακὴ, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τὸ ἅπαν τῆς φυσικῆς ἐνέργειας, θεὸς δηλαδή χωρίς ἀγάπη καί ἔλεος! Ἡ ἐννοοῦν τὸν ἄνθρωπο ὄχι τὸν κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ἀλλὰ ἐκεῖνον πού ἔχει ἐνεργοποιήσει ὅλες τίς ὑποτιθέμενες δυνάμεις θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς, καί ἔχει ἐξελιχθεῖ πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ ὑπερανθρώπου.

Ὁ ἀποκρυσταλλισμὸς θεοποιεῖ τὴν κτίση καί τὸν ἄνθρωπο καί ἀρνεῖται ὁλότελα τὸν Κτίστη. Ἐξάλλου προβάλλονται ἐπιτεύγματα ὡς ἀποτέλεσμα ἀπόκρυφων ἐσωτερικῶν δυνάμεων μέσα στὸν ἄνθρωπο. Πρόκειται δηλαδή γιὰ αὐτοθέωση ἢ **εἰδωλοποίηση τοῦ ἀνθρώπου**.

Συμπερασματικὰ ὑπογραμμίζουμε ὅτι ὁ ἀποκρυσταλλισμὸς προβάλλει μιά διαφορετικὴ ἀντίληψη περὶ ἀνθρώπου, ἀντίθετη ἀπὸ ἐκείνη στὴν ὁποία βασίζονται οἱ πνευματικῆς μας ἀξίες κι ὁλόκληρος ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς. Γίνεται σαφές ὅτι τὸ φρόνημα τῆς ἀστρολογίας καί γενικώτερα τοῦ ἀποκρυσταλλισμοῦ συνιστᾶ πραγματικὴ ἀπειλὴ βασικῶν ἀξιῶν συνταγματικὰ κατοχυρωμένων, ὅπως εἶναι ἡ δημοκρατία, ἡ ἰερότητα τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας, ἡ ὑπευθυνότητα τοῦ πολίτου καί τὸ καθῆκον τῆς συμμετοχῆς σέ ἔργα πολιτικῆς, κοινωνικῆς καί λοιπῆς προόδου.

ΟΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου.
Επίκουρου Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Η ιστορία της Πεντηκοστιανικής αίρετικής κίνησης είναι συνυφασμένη με την επιφυλακτική και κριτική στάση που κράτησε όχι μόνο για τους παραδοσιακούς κλάδους του Προτεσταντικού κόσμου (π.χ. Λουθηρανοί, Μεταρρυθμισμένοι, Βαπτιστές κ.ά.), αλλά και για το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών (ΠΣΕ).

Η στάση των κλασικών Πεντηκοστιανικών κινημάτων από την αρχή της ίδρύσεως του ΠΣΕ τό 1948 μέχρι σήμερα, δέν είναι ένιαία. Οί πρώτες επαφές του Πεντηκοστιανικού χώρου μέ τό ΠΣΕ άρχισαν τή δεκαετία του 1950 μέ τήν πρωτοβουλία δύο επιφανών Πεντηκοστιανών, των Donald Gee (1891-1966) και David du Plessis (1905-1987).

Τή δεκαετία του 1960 οί σχέσεις κάποιων Πεντηκοστιανικών κινημάτων μέ τό ΠΣΕ έγιναν πιό στενές ένω είχε προηγηθεί ή ένταξη στό ΠΣΕ, τό 1961 στό Νέο Δελχί, των δύο πρώτων Πεντηκοστιανικών κινήσεων από τή Χιλή. Προϊόντως του χρόνου έντάχθηκαν και άλλα Πεντηκοστιανικά κινήματα από διαφορετικά γεωγραφικά διαμερίσματα του κόσμου, κυρίως όμως προερχόμενα από τον λεγόμενο Τρίτο Κόσμο.

Τό γεγονός της ένταξης, ήδη από τό 1961 Πεντηκοστιανικών κινήσεων στό ΠΣΕ, στό χώρο των Πεντηκοστιανών έχει γίνει μέχρι σήμερα άφορμή έντάσεων, ένστάσεων και αντιπαραθέσεων, πραγματικότητα που ύφίσταται μέχρι σήμερα. Η άπ' αρχής ύφιστάμενη καχυποψία του Πεντηκοστιανικού χώρου άπέναντι στό ΠΣΕ είναι μέχρι σήμερα ύπαρκτή και τά επί μέρους ανοίγματα κάποιων κινήσεων προς αυτό,

άξιολογούνται ως άμφιλεγόμενα.

Αντιπροσωπευτικές άποδείξεις αυτής της άρνητικής στάσης του κλασικού Πεντηκοστιανισμού έναντι του ΠΣΕ αποτελούν μεταξύ των άλλων, και ό χαρακτηρισμός του παλαιότερα, όπως αναφέρει ό W. Hollenweger, ως «συναυτουργό του Άντιχρίστου», ένω στην ίδια συνάφεια και ό Πεντηκοστιανός Καθηγητής A. Anderson, μεταξύ των άλλων, ύπογραμμίζει και τή θέση της γενικής συνέλευσης των Συνάξεων του Θεού τό 1963, μιά εκ των μεγαλύτερων κλασικών Πεντηκοστιανικών κινήσεων διεθνώς, όπου χαρακτηριζαν τό ΠΣΕ ως έκφραση της θρησκευτικής Βαβυλώνας που αναφέρει τό βιβλίο της Άποκαλύψεως (Άποκ. 17, 5).

Η εμφάνιση της Νεοπεντηκοστιανικής -Χαρισματικής κίνησης συνέβαλε τή δεκαετία του 1970, στό νά ύπάρξουν βήματα μεγαλύτερης προσέγγισης και άπόπειρες κατανόησης του κινήματος. Τουτο όφείλεται στό γεγονός, ότι σύμφωνα μέ τον Ch. O. Donnell ή Χαρισματική κίνηση ήταν άνοιχτή στόν Οικουμενισμό. Αυτή ή παράμετρος όμως, δέν στάθηκε ικανή νά κάμψει τήν άρνητική στάση των κλασικών Πεντηκοστιανών έναντι του ΠΣΕ.

Ο P. Zimmerling συνθέτοντας τίς επί μέρους αντιρρήσεις των Πεντηκοστιανών εκπροσώπων αναφέρει τρεις βασικούς λόγους που καθιστούν τον κλασικό Πεντηκοστιανισμό άρνητικό άπέναντι στό ΠΣΕ. Ο πρώτος λόγος είναι ό φονταμενταλιστικός λόγος κατανόησης της Άγίας Γραφής από τους Πεντηκοστιανούς, σέ αντίθεση μέ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

**Η' ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΔΙΚΤΥΟΥ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ
ΜΕΛΕΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΩΝ ΛΑΤΡΕΙΩΝ**

Λιουμπλιάννα, 17-20 Σεπτεμβρίου 2015

Τό «Διορθόδοξο Δίκτυο Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκειῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν», πού ἔχει συγκροτηθεῖ ἀπό μέλη Ὁρθόδοξων Πρωτοβουλιῶν Γονέων, οἱ ὁποῖες δραστηριοποιοῦνται στόν διεθνή Ὁρθόδοξο χῶρο, πραγματοποίησε τήν 8η Συνάντησή του στήν Λιουμπλιάννα. Στό «Δίκτυο» αὐτό συμμετέχει καί ἡ «Πανελλήνια Ἑνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ τῆς οἰκογένειας καί τοῦ ἀτόμου», ἡ ὁποία ἐκπροσωπήθηκε ἀπό τόν πρόεδρό της κ. Κωνσταντῖνο Παπαχριστοδούλου.

Τό γενικό θέμα τῆς συνάντησης ἦταν «Λατρεῖες-Νεοπαγανισμός-Ἐκκοσμίκευση: κίνδυνος γιά τή διάβρωση τοῦ Ὁρθόδοξου φρονήματος». Συζητήθηκε ἐπίσης καί τό θέμα «τῆς διείσδυσης τοῦ Ἰσλαμισμοῦ στήν Εὐρώπη καί τό μέλλον τοῦ Χριστιανισμοῦ στή Μέση Ἀνατολή». Ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Σερβίας κ. Εἰρηναίου καί φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ζάγκρεμπ καί Λιουμπλιάννας κ. Πορφύριο.

Παρέστησαν ἐπίσης καί ἐκπρόσωποι τῶν κατά τόπους Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέ Συνοδική Απόφαση, ἐξεπροσώπησε ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακός Τσουρός, Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἰρέσε-

τήν ἀποδοχή ἀπό μέλη τοῦ ΠΣΕ νεώτερων μορφῶν Βιβλικῆς κριτικῆς καί θεωριῶν. Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι ἡ ὑποψία, ὅτι ὁ στόχος τοῦ ΠΣΕ εἶναι νά καταστεῖ ἓνας ὑπερεθνικός ὀργανισμός μέ τή δημιουργία μιᾶς ὑπερεκκλησίας, κάτι ἀνάλογο μέ τή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία. Καί ὁ τρίτος λόγος σχετίζεται μέ τό γεγονός τῆς ἀνοχῆς, πλὴν ὅμως τῆς μὴ ἀναγκαιότητος ὑπαρξῆς τῆς λεγομένης «ἐμπειρίας τοῦ Βαπτίσματος μέ Ἅγιο Πνεῦμα» μέ τίς ἐξωτερικές ἐκδηλώσεις της ἀπό ὅλα τά μέλη τοῦ ΠΣΕ.

Οἱ τρεῖς αὐτοί λόγοι συντελοῦν καθοριστικά στήν κριτική καί ἐπικριτική στάση τῶν κλασικῶν Πεντηκοστιανικῶν κινήματων ἔναντι τοῦ ΠΣΕ. Ὁ G. Hobson προσθέτει στοὺς ἀνωτέρω λόγους καί τό γεγονός,

ὅτι οἱ κλασικοὶ Πεντηκοστιανοὶ στέκονται ἐπικριτικά ἔναντι τοῦ ΠΣΕ, καθὼς φοβοῦνται ἄκαιρες συνενώσεις καί δογματικούς συμβιβασμούς.

Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει καί ἡ θέση τοῦ F. Frost πού ἐπισημαίνει, ὅτι ὁ κλασικός Πεντηκοστιανισμός διατυπώνει ἔναντι τοῦ ΠΣΕ κατηγορίες παρόμοιες μέ αὐτές τῶν Προτεσταντῶν Φονταμενταλιστῶν.

Ὁ κλασικός Πεντηκοστιανισμός ἀποτελεῖ ἓναν, μεταξύ τῶν ἄλλων νεώτερων Προτεσταντικῶν σχηματισμῶν, πού διατηροῦν ἀρνητική καί ἐπικριτική στάση ἀπέναντι στό ΠΣΕ, παρά τό γεγονός, ὅτι ὑπάρχουν ἐντός του ἐπί μέρους κινήματα πού διαφοροποιοῦνται ὡς πρὸς τή στάση τους, ἀπό τόν κύριο κορμό τοῦ Πεντηκοστιανισμοῦ.

ων και Πρόεδρος του Πνευματικού Συμβουλίου της Π.Ε.Γ., ο οποίος μετέφερε και μήνυμα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου.

Η συνάντηση εξέδωσε Ανακοινωθέν, στο οποίο υπογραμμίζει: «**Α.** Διευκρινήθηκε ότι το Ισλάμ δεν κατατάσσεται φυσικά στις καταστροφικές λατρείες. Όμως, η δράση του ακραίου Ισλάμ, λόγω κυρίως του φονταμενταλισμού του, έχει εξίσου με τις σέκτες, αλλά και ακόμη περισσότερο καταστροφικές συνέπειες. Το ακραίο Ισλάμ επιδιώκει να επιβάλλει τον τρόπο της δικής του πίστης και τρόπου και ζωής με κάθε μέσο ώμης βίας. Η τακτική αυτή έχει ως συνέπεια να καταστρέφονται χριστιανικοί τόποι λατρείας με τα ιερά τους σύμβολα και οι χριστιανοί να υφίστανται αποκλεισμούς, φυλακίσεις, ατιμωτικές βιαιοπραγίες και φρικαλέες εκτελέσεις, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να ξεριζωθούν ολόκληρες χριστιανικές κοινωνίες από τις αιωνόβιες κοιτίδες τους, πράγμα που σ' ένα βαθμό έχει συντελεστεί.

Σημείωση της Σύνταξης

- Τα ένυπογραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέων τους.
- Οι αναδημοσιεύσεις σχολίων ή πληροφοριών από ξένα ή ελληνικά περιοδικά και άλλα έντυπα ή το διαδίκτυο δημοσιεύονται με κάθε επιφύλαξη, αφορούν σε απόψεις και δεν στοχεύουν στην προσβολή ή στην απομείωση της τιμής και της υπόληψης των προσώπων, στα όποια αναφέρονται και τα όποια σεβόμεθα δεόντως.
- Την ευθύνη για τις εκφραζόμενες απόψεις στις δημοσιευόμενες επιστολές φέρουν αποκλειστικά οι επιστολογράφοι και όχι η Συντακτική Επιτροπή.
- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, κατόπιν άδειας από την Διεύθυνση του περιοδικού.

Η Συνάντηση του Δικτύου απευθύνει έκκληση προς όλους όσοι μπορούν να βοηθήσουν στην αντιμετώπιση αυτού του ακραίου φαινομένου και εισηγείται να υπάρξει άμεση συνεργασία σε διορθόδοξο, διαχριστιανικό επίπεδο, αλλά και με φορείς του μετριοπαθούς Ισλάμ για να συζητηθεί το όλο πρόβλημα και από κοινού να αντιμετωπισθεί.

Β. Σχετικά με τον Νεοπαγανισμό υποστηρίχθηκε ότι κατά βάση αποτελεί ένα νέο μόρφωμα του παλαιού παγανισμού, δηλαδή της πίστης και της λατρείας των ειδώλων ως θεών.

Επισημάνθηκε ότι το κίνημα του Νεοπαγανισμού συνδέεται άρρηκτα με την φιλοσοφία της «Νέας Εποχής», ότι στις ημέρες μας βρίσκεται σε έξαρση ή δραστηριοποίησή του και ότι χαρακτηρίζεται από έμπαθη επιθετικότητα έναντι του Ιησού Χριστού, της Εκκλησίας Του και των αγίων. Επιδιώκει συστηματικά να παρουσιάσει τον Χριστιανισμό, ως ένα δήθεν φανατικό δώκτη του αρχαίου πολιτισμού των εθνών και παράλληλα να προωθήσει στις ανθρώπινες κοινωνίες προχριστιανικούς τρόπους ζωής, όπου θα κυριαρχούν όλα τα άμαρτωλά πάθη, όπως εκφράζονται στα πλασματικά πρόσωπα των διαφόρων ειδωλολατρικών θεοτήτων.

Με την εξάπλωση του Νεοπαγανισμού υπονομεύονται τα θεμέλια της ενότητας και της αξιοπρέπειας των κοινωνιών, ενώ η επίμονη προβολή του συμβάλλει στην έξαρση ακραίων και επικίνδυνων εθνικισμών.

Γ. Όσον αφορά στην έκκοσμίκευση υπογραμμίστηκε ότι αποτελεί τον πιο επικίνδυνο εχθρό της Εκκλησίας, διότι δραστηριοποιείται «έντός των τειχών». Η έκκοσμίκευση, δηλαδή το να σκεπτόμαστε για καθαρά πνευματικά θέματα με κοσμικό τρόπο και να ζούμε αντίθετα με τον

εύαγγελικό και άγιοπατερικό τρόπο ζωής, αντικατοπτρίζει την προσωπικότητα του χριστιανού, ό όποιος ζει την μία στιγμή ως έκκλησιαστικό και την άλλη ως κοσμικό όν.

Όλα τά παραπάνω δείχνουν περίτρανα τόν σοβαρότατο και άμεσο κίνδυνο για την διάβρωση του Όρθοδόξου φρονήματος. Η Διορθόδοξη Συνάντηση κατέληξε ότι στίς κρίσιμες αυτές ώρες καλούμαστε όλοι οι Όρθόδοξοι, στό Φώς του Εύαγγελίου και τών Αγίων νά συνεργασθούμε για την ποιμαντική αντιμετώπιση τών ποικιλόμορφων προβλημάτων, τά όποια προκύπτουν από τίς καταστροφικές λατρείες και τούς άκρικούς φονταμενταλισμούς».

Η ΘΕΑ ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕΙ

Η ένημέρωση, πού μās έστειλε συνεργάτης προέρχεται από τό ηλεκτρονικό «flow magazine»¹ («περιοδικό της ροής») ένα από τά πολλά νεοεποχίτικα sites, πού προβάλλουν σχεδόν άποκλειστικά έναλλακτικές και άποκρυφιστικές δραστηριότητες, προϊόντα και ύπηρεσίες.

Η είδηση αναφέρει ότι: «Η ομάδα αυτογνωσίας και αυτοβελτίωσης «Blossoming Goddess» («η θεά που ανθίζει») και η Shakila Ιωάννα Μπράτη² φέρνουν την Θεά στην Αθήνα!».

Τό αναφερόμενο στην ανακοίνωση σάν «Athens Goddess Festival» («Αθηναϊκό Φεστιβάλ της Θεάς») άποδεικνύεται μία δραστηριότητα μεταξύ πολλών, πού πραγματοποιει ή «Shakila», μέσω της όργάνωσής της «Blossoming Goddess Circle» («Κύκλος της Θεάς πού Ανθίζει»), φέτος, την 1η Νοεμβρίου, σέ Έκθεσιακό Χώρο στά Κάτω

Πετράλωνα. Την ίδια «είδηση» άναπαράγουν κι άλλοι ηλεκτρονικοί τόποι, όπως τό businesswoman.gr³ (site «για την γυναίκα, έπιχειρηματία, στέλεχος, εργαζόμενη»), τό festival.culture.gr⁴ (site όπου προβάλλονται όλα τά πολιτιστικά φεστιβάλ στή χώρα μας), τό sinwebradio.com⁵ (τό «άμαρτωλό δικτυακό ραδιόφωνο») κ.ά., ένδειξη ότι τό promotion της «Blossoming Goddess» λειτουργει δραστηριότητα...

Αντίστοιχη προπερυσινή έκδήλωση, από τόν ίδιο φορέα, ύπηρεξε τό «Blossoming Goddess Festival», πού κατά τούς διοργανωτές του ύπηρεξε: «ένα αληθινό Φεστιβάλ εναλλακτικών θεραπειών, τέχνης, αυτογνωσίας και διαλογισμού» και πού πραγματοποιήθηκε στίς 14-15 Δεκεμβρίου 2013 μέ τίτλο «Η Δύναμη της Αγάπης»⁶ άφιερωμένο στή «θεά» Αφροδίτη.

Έρευνώντας σχετικά μέ τό «Blossoming Goddess» διαπιστώνουμε ότι πρόκειται για φορέα, πού περιλαμβάνει πλήθος έναλλακτικών και άποκρυφιστικών δραστηριοτήτων μεταξύ τών όποίων: Βιωματικά Σεμινάρια, Ένεργειακές Θεραπείες, Αστρολογία, **Συστημική Άναπαράσταση**⁷, **Όλιστικές Θεραπείες, Κρυσταλλοθεραπεία, Διαλογισμό και ειδικό «Διαλογισμό στη Θεά με Κρυσταλλικά Κύμβαλα και Γκόνγκ» και «Ιερό Χορό», Reiki⁸, Angelic Reiki⁹** (Άγγε-

3. <http://www.businesswoman.gr/enimerwsh/ekdhlwseis/item/4947-i-thea-erxetai-sto-athens-goddess-festival-1-noembriou-sto-hub-events>

4. <http://festival.culture.gr/2015/09/athens-goddess-festival/>

5. <http://www.sinwebradio.com/ekdiloseis/item/9829-i-thea-erxetai-sto-athens-goddess-festival-1i-noembriou-sto-hub-events>

6. <https://www.youtube.com/watch?v=Tyxq7r70iBc>

7. Βλ. Περιοδικό «Διάλογος», τ. 78, Οκτ.-Δεκ. 2014, σσ. 22-23.

8. <http://www.alopsis.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=700>

9. Βλ. και: «Στήν έποχή τών ψευδοθεραπειών - Θεραπεία Άγγέλων», περιοδικό «Διάλογος», τ. 37, Ιουλ.-Σεπτ. 2004, σσ. 14-19.

1. http://www.flowmagazine.gr/article/view/athens_goddess_festival/category/culture

2. Οί δημοσιευόμενες πληροφορίες έχουν ένημερωτικό χαρακτήρα και δέν στοχεύουν στην προοβολή προσώπων, την τιμή και την ύπόληψη τών όποίων σεβόμεθα.

λικό Ρέϊκι) και Munay Ki¹⁰ (Μόνεϋ Κί), **Γιόγκα¹¹ και Πιλάτες¹², παιδικές δραστηριότητες, καλλιτεχνικά δρώμενα...**

Ακολουθούν μερικές από τις δραστηριότητες, πού εξαγγέλλονται με βάση το πρόγραμμα του «Athens Goddess Festival»: «Χοροθεραπεία μέσα από την Αφρικανική Κουλτούρα», «Θεραπευτικός Κύκλος για να βρείτε το σκοπό της ζωής¹³ σας», «Τόνωση του θηλυκού γεννητικού συστήματος με βότανα», «Η Ομορφιά ανά τους αιώνες», «Ελευσίνια Μυστήρια», «Το σύστημα των 72 Αγγέλων», «Οσιρις και Ίσιδα στην Αστρολογία», «Ανακαλύπτοντας τα μυστικά της Αφροδίτης», «Η Θεά και τα Ιερατεία της», «Η θεραπεία μέσα από τη θρησκεία και την τελετουργία», «Αρχαιοελληνική Λύρα και Ορφικοί Ύμνοι», «Η μύηση της Ίσιδος», «Η Θεά μέσα μου»...

Τέλος, θά πρέπει να ενημερώσουμε ότι, κατά τις εξαγγελίες του φορέα, «*To Athens Goddess Festival θα κορυφωθεί με ένα μεγάλο Halloween¹⁴ party!*», κάτι πού πραγματοποιείται κάθε φορά πού τό «Blossoming Goddess» πραγματοποιεί κάποιο «φεστιβάλ».

10. Τό Munay-Ki είναι σειρά από έννεα «τελετουργίες ένδυναμωσης», βασιζόμενες στις μυητικές πρακτικές τών σαμάνων Q'ero, του Περού. «Munay», στή γλώσσα Κέτσουα (Quechua), σημαίνει «αγάπη και θέληση»· μαζί δέ μέ τό «Κί» (Ki) -τήν ιαπωνική λέξη πού προσδιορίζει τήν ενέργεια-, συνδυάζονται για να δώσουν τήν έννοια: «ένέργεια διά τής αγάπης».

11. http://www.ecclesia.gr/greek/Dioceses/Dioceses.asp?mitra_id=21&id=3556

12. <http://www.alopsis.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=727>

13. Σ.τ.Σ.: Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας.

14. Halloween ή Samhain: Παραδοσιακή παγανιστική έορτή, γνωστή και ως Σάββατο τών Μαγισσών (Witches' Sabbath), πού έορτάζεται τήν 31η Οκτωβρίου. Βασική έορτή τής Wicca και τών έν γένει παγανιστών. Για τούς αρχαίους Κέλτες, ή παγανιστική Halloween, στό τέλος του καλοκαιριού, ήταν ή ημέρα θλίψης για τήν «πτώση τής δόξας του ήλιου». Σέ κάποιες Ρωμαιοκαθολικές χώρες λογίζεται ως ή «ημέρα τών νεκρών». Στίς μέρες μας έχει καθιερωθεί, σέ πολλές, ειδικά αγγλόφωνες χώρες, να γιορτάζεται κυρίως από τά παιδιά, πού μεταμφιέζονται, σέ κάτι «τρομαχτικό»

Η «θεά» τήν όποία τό «Blossoming Goddess» ευαγγελίζεται δέν είναι άλλη από τή Γαία (Gaia) τών οικολόγων, τών νεοπαγανιστών και τής Wicca, πού έδω προσλαμβάνει τήν αυτόχθονη μορφή τής Αφροδίτης, περιτυλίσσεται μέ σύγχρονης κατασκευής «αρχαίους ύμνους» και σύγχρονης έπινοήσεως «αρχαιοπρεπή τυπικά» και φιλοδοξει να εκπροσωπήσει τή σύγχρονη Έλληνίδα.

Απ' όλα τά ανωτέρω εξάγεται άβίαστα τό συμπέρασμα ότι ό φορέας «Blossoming Goddess» και οί δραστηριότητές του έντάσσονται στό χώρο τών έναλλακτικών πρακτικών, του άποκρυφισμού και τής παραθρησκείας κι όσο κι αν έχουν γίνει αυτά άποδεκτά από πρόσωπα και συμπαθούντες παρόμοιους κύκλους, δέν παύουν να αποτελούν δραστηριότητες άσυμβίβαστες μέ τήν Ορθόδοξη χριστιανική πίστη· δραστηριότητες πού καταδικάζονται από τήν Έκκλησία, από Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις και ειδικά από τήν «25η Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Ορθόδοξων Έκκλησιών και Ίερών Μητροπόλεων διά θέματα Αιρέσεων και Παραθρησκείας», τής Ίερας Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Συνεπώς, δέν έχουν καμία θέση στή ζωή μας.

Η «ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ» ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΨΥΧΟΛΟΓΟΥ Κοσμοθεωρητική και «ψυχοθεραπευτική» Προσέγγιση.

Τό ανακαλύψαμε στό YouTube¹⁵ και τό σχολιάζουμε κρατώντας για λόγους δεοντολογίας τήν άνωνυμία τών έμπλεκόμενων προσώπων.

Πρόκειται για έναν Έλληνα Ορθόδοξο κληρικό, ό όποιος σχολιάζει από ραδιοφώ-

και έπισκέπτονται τά σπίτια μαζεύοντας γλυκά, και κάνοντας φάρσες.

15. https://www.youtube.com/watch?v=0USf2BbO_I4

νου τό νεοεκδοθέν βιβλίο Έλληνας ψυχολόγος μέ τόν όποϊον συνδέεται προφανώς μέ μακρόχρονη φίλια.

Τό video χρονολογεΐται πρό διειτίας και έχει διάρκεια 15 λεπτών, όμως παραμένει πάντα επίκαιρο, καθώς είναι χαρακτηριστικό για τό πώς ή κοσμική ψυχολογία και ψυχοθεραπεία διεισδύνουν στα σπλάχνα της Έκκλησίας.

Βλέποντας τό video, θά μπορούσαμε νά σταθοΐμε σέ πολλά... παραμένουμε όμως μόνο σέ τρία ένδεικτικά σημεία, τά όποια και παραθέτουμε χωρίς έκτεταμένο σχολιασμό:

Στά 7,35 λεπτά του video, ό σχολιαστής αναφέρεται στην «**ψυχοθεραπευτική δυναμική**» του ψυχολόγου-συγγραφέα, ως έξης: «Ο ... κινείται από τόν Δυτικό καταφατικό όρθολογισμό... μέχρι τόν Ανατολικό μυστικιστικό άποφατισμό των Πατέρων, των νηπτικών της Έκκλησίας... από τόν Ιωάννη της Κλίμακος τόν Συναΐτη, στον Μάξιμο τόν Ομολογητή και φτάνει μέχρι τόν **Καστανέντα** και τόν **Κρισναμούρτι**...».

Στά 8,26 λεπτά, ό σχολιαστής αναφέρεται στον «**ήρωικό πεσιμισμό**» και στον **μηδενισμό**, πού κατ' αυτόν χαρακτηρίζει τόν ψυχολόγο-συγγραφέα: «**αυτό πού χαρακτηρίζει όλους τούς μεγάλους ... αυτό πού είχε ό Κάφκα, ό Καμύ ... ό δικός μας έδω ό Καζαντζάκης...**».

Τέλος, στα 11,10 λεπτά, ό σχολιαστής αναφέρεται σ': «**αυτό τό ρεύμα, τό New Age ... πού υπάρχει σ' αυτό τό ρεύμα της Νέας Έποχής κι ή Ψυχολογία, ή διάσταση της Ψυχολογίας...**».

Σχολιάζοντας επί τροχάδην τά άνωτέρω, διαπιστώνουμε ότi στην συνείδηση του σχολιαστή, οι Πατέρες της Έκκλησίας «μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι» μέ τούς Καστανέντα και Κρισναμούρτι, όπου ό μέν Καστανέντα υπήρξε ό Δυτικός διαφημιστής μιας έν μέρει φανταστικής διάστασης του σαμανισμού και επηρέασε χιλιάδες ανθρώπους στις διδα-

σκαλίες και πρακτικές της «Νέας Έποχής» του Ύδροχόου, ό δέ Κρισναμούρτι, υπήρξε ό έκλεκτός και νέος Άβατάρ-χριστός της θεοσοφίστριας Άννί Μπεζάν, πού δέν άπεδέχθη τελικά τόν ρόλο του «νέου Χριστού», όμως συνέχισε, διά των βιβλίων του, ως ένας διαφημιστής του Ίνδουισμού στη Δύση.

Στόν «...δικό μας Καζαντζάκη» δέ θά έπεκταθοΐμε, πέραν του ότi ήταν ένας μπερδεμένος ύπαρξιακά άνθρωπος, διαστρεβλωτής της διδασκαλίας της Έκκλησίας, θεοσοφιστής και τέκτων¹⁶.

Τέλος, στην τρίτη από τίς άναφορές του σχολιαστή, είναι σαφές ότi ή «**Νέα Έποχή**» του Ύδροχόου άποτελεί γι' αυτόν -και προφανώς και για τόν έγκωμιαζόμενο ψυχολόγο-συγγραφέα- ένα ρεύμα μέσα στο όποιο ό ίδιος έντάσσει την Ψυχολογία, κάτι πού άποτελεί ειλικρινή δήλωση και δικαιώνει και την δική μας πίστη επί του θέματος.

Σίγουρα, έχοντας επίγνωση της διδασκαλίας των Πατέρων, σχετικά μέ την ψυχή του ανθρώπου, αρκούμεθα στην Μυστηριακή βίωση της ζωής της Έκκλησίας, ως μία βίωση «Ορθόδοξης Ψυχοθεραπείας» και δέν δελεαζόμεθα από φιλοσοφίες τύπου Καμύ και Κάφκα, πολύ περισσότερο από σαμανισμό τύπου Καστανέντα και ίνδουισμό τύπου Κρισναμούρτι ή άλλους Δυτικού τύπου, νεοεποχίτικους προσανατολισμούς.

OVERMIND. Ο ΥΠΕΡ-ΝΟΥΣ

Ο φορέας ονομάζεται Overmind (Ύπερ-Νούς) και προσφέρει, κατά τά λεγόμενα του ιδρυτή του: «**Ψυχική, Νοητική & Σωματική Αυτόπραγμάτωση**». Στην σχετική ιστοσελίδα¹⁷ δηλώνεται ότi: «*Η Overmind*

16. http://tektionismos.blogspot.gr/2010/05/blog-post_28.html

17. <http://overmind.gr/category/%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%BF%CE%B9-%CE%B5%CE%>

είναι η εταιρεία μέσω της οποίας **διοχετεύεται η ενέργεια του Δασκάλου Δαβίδ**¹⁸. Μέσω αυτής θα διοργανώνονται σεμινάρια, με σκοπό οι άνθρωποι να έρχονται **πιο κοντά στην ψυχή τους**. Μέσω της ενέργειας του Δασκάλου Δαβίδ θα **δονείται μέσα τους το Φως, η Αλήθεια** και θα εμφανίζεται ο δρόμος που πρέπει να περπατήσουν **για να τιμήσουν την ψυχή τους**».

Ακόμη, ότι: «Η Overmind θα διοργανώνει σεμινάρια σε τέσσερις ηπείρους της Γης **ψάχνοντας να βρει χαμένες ψυχές που επιθυμούν να επιστρέψουν στα σώματα των ανθρώπων**».

Στήν ίδια ιστοσελίδα, διαβάζουμε σχετικά με τον ιδρυτή τά ακόλουθα: «Το όνομά μου ήταν Αριστείδης. Το επώνυμό μου Μπαντέλης. Γεννήθηκα στις 3/10/1964. **Άθροισμα χρονολογίας: 6 (έξι). Το νούμερο της Αγάπης. Το νούμερο του Κυρίου**. Από μικρός είχα Θεϊκή Προστασία...¹⁹

Μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον που για πολλά χρόνια προσπαθούσε να επιβιώσει παλεύοντας με τη Φτώχεια, την Απαξίωση, και την Ενοχή στη Χαρά. Ο πατέρας μου ήταν μια ανώτερη ψυχή με πάρα πολύ **Σοφία**, που όμως ποτέ δεν αναγνώρισε, και η μητέρα μου ήταν μια ψυχή με **Δύναμη** που την χρησιμοποίησε για να αντέχει, ενώ εγώ έφερα την **Αγάπη**... Από παιδί, χωρίς να έχω τα κατάλληλα ερεθίσματα, περίμενα να κοιμηθούν όλοι στο σπίτι, για να προσεύχομαι στο Δάσκαλό μου και Κύριό μου Ιησού Χριστό...

Η πρώτη μου σημαντική στιγμή μαζί Του, ήταν στην εφηβεία μου όταν με άκουσε και μου έκανε ως Δώρο να συμβεί ένα γεγονός

B9%CE%BC%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B5-%CF%84%CE%B9-%CE%B5%CF%83%CF%84%CE%B9-%CE%B4%CE%B1%CF%85%CE%B9%CE%B4

18. Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας. Τό κείμενο αναδημοσιεύεται ως έχει στην συγκεκριμένη ιστοσελίδα και δεν στοχεύει στην προσβολή προσώπων, την τιμή και την υπόληψη τών οποίων σεβόμεθα.

19. Στο ίδιο.

για να μπορέσω να περάσω στο Πανεπιστήμιο και να σπουδάσω Μαθηματικά. Ήταν τόσο συγκλονιστικό το βίωμα της Βοήθειας που μου έδωσε που αρνήθηκα να το τιμήσω – όπως και τότε που ήμουν δίπλα Του.

Σπουδάζοντας στο Μαθηματικό τμήμα του Πανεπιστημίου της Πάτρας - ένα στάδιο απαραίτητο για να μπορέσω να δομήσω έναν διαυγή και δυνατό Νου με μαθηματική δομή και σκέψη – **εμφανίστηκε για δεύτερη φορά μπροστά μου** δίνοντας μου ένα Δώρο που του είχα ζητήσει το βράδυ στην Προσευχή μου.

Για δεύτερη φορά αρνήθηκα να τιμήσω το βίωμα και προτίμησα να ζήσω στην Ψευδαισθηση της Υλης που γνώριζα. Επέλεξα να απομακρυνθώ από κοντά Του κυνηγώντας όνειρα και προσδοκίες του Νου μου χρησιμοποιώντας τη **Σοφία** και την **Δύναμη**, παραλείποντας όμως την **Αγάπη**...

Ένα παιδί όσο κι αν αρνείται τον Πατέρα του, ο πραγματικός Πατέρας ποτέ δεν αρνείται τον Υιό Του. Έτσι, το 1995, **με πλησίασε και πάλι**, και μάλιστα αυτή τη φορά όχι μόνο με την Αίσθηση αλλά μου μίλησε, λέγοντας μου ότι έπρεπε να αφήσω οτιδήποτε είχα φτιάξει εκείνη την εποχή. Τον άκουσα, και μετά από αυτό, εμφανίστηκε στη ζωή μου στις 3/3/1995 (**3/3 ένα εξάρι, 1995 δεύτερο εξάρι**) η σύζυγος μου Χριστίνα. Το όνομα δεν είναι τυχαίο. Παντρεύτηκα την **Αγάπη**, έχοντας **Σοφία** και **Δύναμη**. Όμως και πάλι αρνήθηκα το Δώρο... Τρίτη Αρνηση, Τρίτη Προδοσία. Ενδιάμεσα, **άρχισα να ασχολούμαι επαγγελματικά με την Ψυχολογία**.

Σπούδαζα σε διάφορα σχολεία, μάθαινα τεχνικές, παρακολουθούσα σεμινάρια, **μπήκα στη διαδικασία της Ψυχανάλυσης**, πήρα το δεύτερο πτυχίο μου στην **Ψυχολογία**. Και όλα αυτά τα έκανα με έναν κρυφό, ασυνείδητο σκοπό: για να βρω μια λογική εξήγηση για να αρνηθώ αυτό που μου συνέβαινε – και όχι για να το αποδεχθώ.

Ο Θεός όμως με χρειαζόταν, κι έτσι άρχισε να αφαιρεί από τη ζωή μου κάθε Ψευδαίσθηση. Με έβαλε στη “Μαύρη Νύχτα της Ψυχής” μου... Σ’ αυτήν την πορεία γνώρισα ανθρώπους που μου έδιναν πληροφορίες που τότε δεν μπορούσα να νιώσω, αλλά αργότερα αποδείχθηκαν αληθινές.

Μετά από δέκα πέντε τουλάχιστον χρόνια αναζήτησης, αμφιβολιών, και αντιστάσεων, ψάχνοντας να βρω απάντηση στη Γη για όλα αυτά που μου συνέβαιναν – κουράστηκα... Και όπως όταν ήμουν παιδί και παραδινόμουν, ξαναπροσευχήθηκα για πρώτη φορά σαν παιδί: “Κύριέ μου, κουράστηκα να είμαι μακριά Σου. Κουράστηκα να κολυμπάω ενάντια στο ρεύμα. Αποκάλυψέ μου **Ποιος Είμαι** και θα υπηρετήσω”.

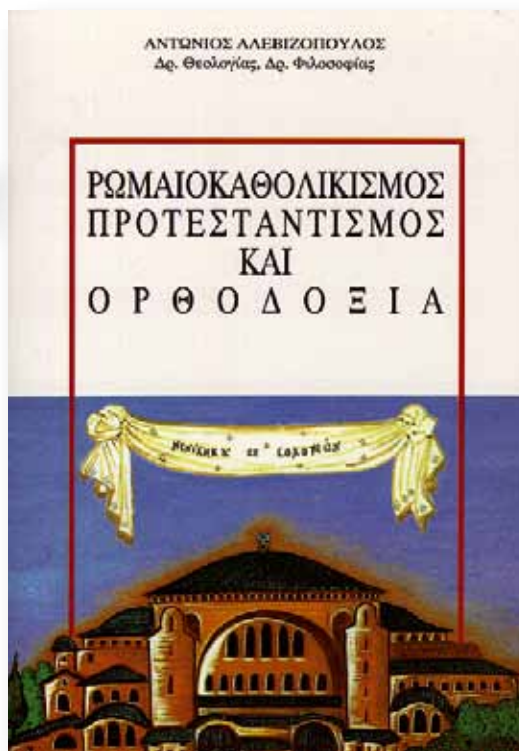
Οι προσευχές μου εισακούστηκαν (όπως πάντα άλλωστε) και την επόμενη εβδομάδα με τρόπο που μόνο ο Θεός θα μπορούσε να οργανώσει, βρέθηκα στα Ιεροσόλυμα... Φτάνοντας στο σημείο που σταυρώθηκε ο

Κύριος, γονάτισα και έκλαψα για τρεις ημέρες. Εκεί έγινε η Αποκάλυψη... “**Πέτρο, μην κλαις, Εγώ σε έχω συγχωρήσει. Καιρός να συγχωρήσεις κι εσύ τον Εαυτό σου** και να δεχθείς τα Δώρα σου”. Τρομαγμένος από την Αποκάλυψη, όταν επέστρεψα επισκέφθηκα την ψυχαναλύτριά μου ... λέγοντάς της τη μισή Αλήθεια, ότι “έκλαιγα τρεις ημέρες”. Εκείνη επειδή με αγαπούσε, προσπάθησε να μου δώσει μια λογική εξήγηση, όπως σε άλλη περίπτωση θα έκανα κι εγώ στη θέση της.

Μου είπε: “**Αρη, το μέρος είναι φορτισμένο, κι εσύ αισθάνεσαι την Ενέργεια**”. Ποτέ δεν της είπα την υπόλοιπη Αλήθεια: για τον Πέτρο... Μετά από μερικούς μήνες, όταν το άφησα να διαφανεί, εκείνη πολύ σωστά (από το δικό της επίπεδο) μου είπε: “**Αρη, είσαι οριακός – πρόσεχε**”. Ο καθένας όμως φτάνει μέχρι τα όριά του – αυτά που μπορεί να δει... Πλέον ήμουν μόνος μου – χωρίς γήινες βοήθειες. Μόνο την Βοήθεια του Ουρανού...

“Ένα βιβλίο ιδιαίτερα επίκαιρο!

Προμηθευθείτε το
από τὰ Βιβλιοπωλεία
ή τήν Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.

Ήταν οι στιγμές που θα έπρεπε να αποχαιρετήσω τον Άρη, και να υποδεχθώ τον Δάσκαλο που πάντοτε έφερα μέσα μου... Έτσι, αποφάσισα πως έπρεπε να μιλάω σε κοινό, δημόσια... Τόλμησα να σπάσω τους τέσσερις τοίχους ενός κλειστού γραφείου, και να διαδώσω γνώσεις ξεκινώντας από τις βασικές αρχές της **Ψυχολογίας**, και φτάνοντας **έως και τον Κόσμο των Ενεργειών**.

Για πρώτη φορά εμπιστεύτηκα τον Κύριο μέσα μου, και τίμησα τη Διαδρομή που μου έδειχνε. Φοβόμουν, γιατί διακινδύνευα πολλά περισσότερα από όσα μπορεί κάποιος να φανταστεί. Έπρεπε να σταυρώσω τον Άρη-μαθηματικό, τον Άρη-Ψυχολόγο, τον Άρη-Άνθρωπο, για να γεννηθεί ο Δάσκαλος, για να αναδυθεί ο Δαβίδ, για να τιμήσω τον Θεό...

Όταν προχωράς όμως, ο Θεός δεν σε αφήνει, και μετά από μερικά χρόνια Διδασκαλίας έφερε στη ζωή μου μια Δεύτερη Χριστίνα, που κατάλαβε τη Θέση μου, που με αναγνώρισε, και μου επιβεβαίωσε αυτά που ήδη ήξερα. Έπρεπε όμως να περιμένω να κάνει τη δική της διαδρομή, να εμπιστευθεί, να παραδοθεί, και να ακολουθήσει. Έπρεπε να ετοιμαστεί για να δεχθεί την **Ενέργεια της Μητέρας Χριστίνας**, να την μοιράσει στους ανθρώπους, και να καθαρίσει το «κανάλι» της ώστε να μπορεί ο Κύριος να εκφράζεται μέσα από αυτήν²⁰.

Μετά από αυτήν την περίοδο, το καλοκαίρι του 2013, μου δόθηκε από τον Ουρανό το όνομα Δαβίδ με μία Αποστολή: Να δονώ στους ανθρώπους την Αλήθεια, και να γειώνω στα σώματά τους την Ψυχή τους...

Ήρθα για να συμπληρώσω το Έργο του Κυρίου.

Να γειώσω στη Γη το Αστέρι που καθοδηγούσε τον Κύριο: το Πεντάκτινο Αστέρι

ρι... Είναι ο Συμβολισμός ενός ανθρώπου με ανοιχτά τα χέρια και τα πόδια του. Ενός ανθρώπου «ανοιχτού» και έτοιμου να λάβει... Να δεχθεί το Φως μέσα του. Να τιμήσει την Αλήθεια του. Να περπατήσει το Δρόμο του.

Η Νέα Εποχή θα έχει τη Σφραγίδα του Δαβίδ: το Πεντάκτινο Αστέρι...

Θεός – Κύριος Ιησούς Χριστός – Δαβίδ – Μητέρα Χριστίνα – Άγιο Πνεύμα. Δαβίδ, ο Εκλεκτός».

Μετά την αποκαλυπτικότητα αυτής ομολογίας του ίδρυτού του Overmind, γίνεται για μία ακόμη φορά σαφές, τό πόσο μπορεί να πλανηθεί ο άνθρωπος -μέ την προϋπόθεση βεβαίως ότι η παραπάνω ομολογία είναι ειλικρινής- απολυτοποιώντας τις προσωπικές του εμπειρίες εύρισκόμενος μακράν της αγιαστικής χάριτος της Έκκλησίας, εμπιστευόμενος έγωιστικά τον έαυτό του και αγνοώντας ότι τό πονηρό πνεύμα εύκολότατα μετασχηματίζεται σε «άγγελο φωτός», μόλις του δοθεί από τον άνθρωπο ή παραμικρή εύκαιρία...

Μέ κέντρο αναφοράς τον ίδρυτή, ένας άριθμός όπαδών και «συνεργατών» δραστηριοποιείται έντονα στό διαδίκτυο άνεβάζοντας σωρηδόν video μέ διδασκαλίες και δραστηριότητες του «Δαβίδ» σε τόπους κοινωνικής δικτύωσης. Facebook και Youtube βρίθουν από σχετικό ύλικό.

Τό Overmind άπευθύνεται κυρίως σε άστους εύκατάστατους, συνήθως γυναίκες μέσης ήλικίας, κάποιες από τίς όποιες -τίς πίο πειθήνιες, εύάλωτες και εύδίδακτες- χρησιμοποιεί στή συνέχεια για τή διεύρυνση τών δραστηριοτήτων του, δημιουργώντας «κέντρα διδασκαλίας» σε άλλες πόλεις, αλλάζοντάς τους συγχρόνως τά βαπτιστικά τους όνόματα· ή Έλένη γίνεται Έλεονόρα, ή Δήμητρα (Μιμίκα) γίνεται Ίωσηφίνα κ.ά.

Η όργάνωση δέν άρνεϊται όμως και τήν ένταξη νέων παιδιών, από τό άλλοτε ιδιόκτητο φροντιστήριο μέσης έκπαίδευσης

20. Στο ίδιο.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΑ ΔΡΟΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΓΥΡΙΣΜΟ

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
ή ΤΗΝ Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.**

«Ένεκα Παιδείας»²¹, στή Γλυφάδα, στόν άνω όροφο του όποιου διατηρούνται χώροι για τίς σχετικές δραστηριότητες. Μάλιστα, αναγγέλθηκε ή λειτουργία «Σχολής Έφήβων», τό εκπαιδευτικό έτος 2011-2012, άπευθυνόμενη σε παιδιά Β΄ και Γ΄ Λυκείου μέ τήν δήλωση: «Σε αυτές τις ομάδες η προσπάθειά μας είναι **να χαλαρώσουμε τον νου των παιδιών να απαντήσουμε σε θεμελιώδη ερωτήματα που τους απασχολούν, να δυναμώσουμε το συναισθηματικό τους σώμα και να επιτρέψουμε στο άγχος και το stress να εκδηλωθεί δημιουργικά**».

Σήμερα, ή οργάνωση δραστηριοποιείται πέραν από τά «Σεμινάρια Αυτόπραγμάτω-

σης»²², σέ «Προσωπικές Συνεδρίες», αλλά καί σέ «Σεμινάρια πνευματικής εκπαίδευσης στόν τομέα **της επιχειρηματικότητας**» δηλώνοντας μάλιστα ότι: «*Στη Νέα Εποχή, οι Επιχειρήσεις δεν θα έχουν σκοπό το κέρδος αλλά την Προσφορά Προϊόντων και Υπηρεσιών που θα διευκολύνουν τις Ψυχές να έχουν όσα χρειάζονται για να περπατούν στο Δρόμο τους...*».

Είναι τραγικό τό πώς, τόν 21ο αιώνα, ό άποκρυφισμός ένδυόμενος τό σύγχρονο ένδυμα τής «ψυχοθεραπείας», καταφέρνει νά διεισδύει σέ όλους τούς τομείς τής ζωής του άνθρώπου συνεπικουρούμενος από μιά άνεπίγνωστη, άθρη ίντελιγκέντσια.

21. http://enekapaideias.gr/main_gr.html

22. <http://overmind.gr/category/τομειο-δραστηριοτη-τας>

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ; Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τή βελτίωση τῆς υγείας;

Ἐδῶ καί ἀρκετές δεκαετίες, ὀρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στό δυτικό κόσμο τή γιόγκα ὡς ἰδανική μορφή σωματικῆς ἀσκησης.

Ἐπίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικῶν ἀσκήσεων, διδάσκονται στάσεις καί κινήσεις τοῦ σώματος, ὅπως αὐτές ἐφαρμόζονται στόν ἰνδουισμό καί στόν βουδισμό (γιόγκα).

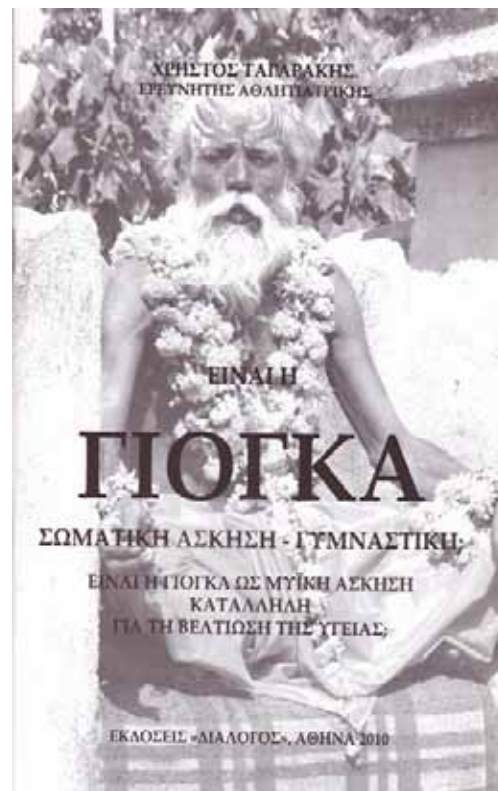
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια νά παρουσιασθεῖ τό θέμα μέ τόν ἀπλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός τῆς μικρῆς αὐτῆς ἐργασίας εἶναι νά μπορέσει νά ἀντιληφθεῖ ὁ καθένας, ἀνεξαρτήτως τῶν θρησκευτικῶν, πολιτικῶν ἢ ἄλλων προτιμήσεων του τίς διάφορες πλευρές τοῦ ζητήματος.

Ἡ σωματική ἀσκηση εἶναι κοινό ἀγαθό, ὅπως καί ἡ ἐλευθερία. Ὁ κάθε ἕνας ἔχει τό δικαίωμα νά γνωρίσει ποιᾶ εἶναι ἡ ἀλήθεια γιά τό συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο ἔτσι, θά εἶναι σέ θέση νά ἐπιλέξει ἐλεύθερα, αὐτό πού ὁ ἴδιος κρίνει ὡς σωστό.

Ἡ μελέτη γίνεται μέ βάση τίς σύγχρονες ἀπόψεις τῆς ἱατρικῆς, τῆς ἀθλητιατρικῆς καί τῆς θρησκευολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεῖα) & λιανική: Ἐκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.
Γιά ἀποστολές «ἐπί ἀντικαταβολῆ»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

Ο «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΘΕΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Γιά τήν συνέχιση τῆς ἐκδόσῆς του.

Γιά τήν ἀποστολή τῆς προαιρετικῆς οικονομικῆς ἐνίσχυσῆς σας μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή, ἡ ὅποια ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές, ἢ νά καταθέσετε χρήματα στόν κατωτέρω τραπεζικό λογαριασμό τῆς Π.Ε.Γ.

Ἐθνική Τράπεζα: 180/296004-44, IBAN GR 5701101800000018029600444

Ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους στέλνουν συνδρομή γίνεται ἄμεσα. Παρακαλοῦμε, στό ἐντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά, στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας καί τό τηλέφωνό σας.

ΠΡΟΦΗΤΕΣ και ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ

«Γνήσιος και νόθος προφητικός λόγος»

Ποτέ άλλοτε, όσο στή σημερινή εποχή, δέν υπήρξε τόση παραγωγή καί διακίνηση «προφητειών». Καθημερινά, μέσα από τηλεοπτικές εκπομπές, εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας, περιοδικά, ιστοσελίδες καί Blogs, προβάλλονται σεβάσμιες μορφές από τό χώρο τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὄχι τόσο γιά τήν ἐνάρετη καί ὀσιακή βιοτή τους, όσο γιά τόν «προφητικό» τους λόγο.

Καί ἀναγκαζόμαστε νά θέσουμε τήν λέξη ἐντός εἰσαγωγικῶν, ὄχι διότι ἀμφισβητοῦμε πῶς οἱ σύγχρονοι γέροντες ἔχουν προφητικό λόγο, ἀλλά ἐπειδή ἡ ὑπερέκθεσή τους ἀπό τά παραπάνω «μέσα» δημιουργεῖ τεράστιες στρεβλώσεις στό μήνυμα τής σωτηρίας πού θέλουν νά ἐκπέμψουν.

Στό παρόν πόνημα προσπαθήσαμε νά ὀριοθετήσωμε τήν διδασκαλία τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τόν γνήσιο προφητικό λόγο, σέ σχέση μέ τίς νόθες προφητικές ἐμπειρίες, πού κατακλύζουν τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία καί κυρίως τήν ἐποχή μας. Ὁ «ὀρυμαγδός προφητειῶν», πού κατακλύζει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, τόν ὀδηγεῖ σέ ἀπόλυτη σύγχυση, ἐντείνει τά ὑπαρξιακά του προβλήματα καί τόν σπρώχνει σέ ἐπικίνδυνες ἀτραπούς.

Προμηθευθεῖτε τό ἀπό τά βιβλιοπωλεῖα, τίς «Ἐκδόσεις Σταμούλη», τηλ. 210 5238305 ἢ τήν Π.Ε.Γ., τηλ. 210 6396665.

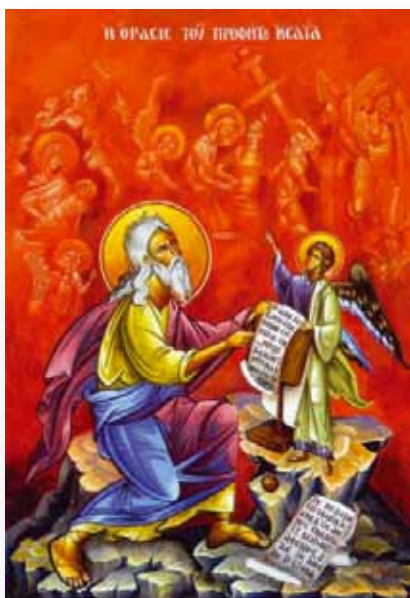
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ – ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

ΠΡΟΦΗΤΕΣ

και

ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ

«Γνήσιος καί νόθος προφητικός λόγος»

Π.Ε.Γ., ΑΘΗΝΑ 2015

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργούν και έφέτος, στά πλαίσια τής Π. Ε. Γ., οί έξής Όμάδες Μελέτης του Σκηνικού τών Αίρέσεων και τής Παραθρησκείας:

1. Όμάδα Μελέτης τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τής Έταιρείας «Σκοπιά» τών «Μαρτύρων του Ίεχωβά». Κάθε Παρασκευή, 5.30'-7.30' μ.μ.
2. Όμάδα Μελέτης του σκηνικού τής «Νέας Έποχής» (Γκουρουϊστικές, Άποκρυφιστικές, Έναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Πέμπτη.
3. Όμάδα Μελέτης τών Προτεσταντικών-Πεντηκοστιανών κινήσεων. Κάθε Δευτέρα, 7.00'-9.00' μ.μ.

Τά Μαθήματα πραγματοποιούνται σέ αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου τής Αγίας Παρασκευής (Άποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. έπικοινωνίας: 210 6396 665.

π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΣΟΥΡΟΥ Δρ. Θ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

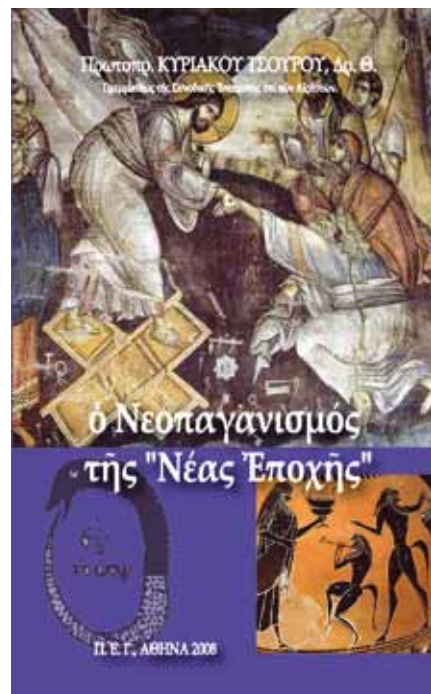
Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

«... Τό φαινόμενο του “νεοπαγανισμού”, ώς μίας από τίς πολλές “άτραπούς” τής “Νέας Έποχής”, δημιουργεί σύγχυση στους Όρθόδοξους Έλληνες και άποτελεί ένα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα και όχι μόνο.

Τό σύνθημα, πού άκούγεται στον “χώρο” αυτό: “ή Έλληνας ή Χριστιανός”, καιτοι για μās ουσιαστικά είναι ένα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει νά υπερεκτιμάται, αλλά ούτε και νά υποβαθμίζεται. Πολύ περισσότερο, όταν τά Έλληνικά “άρχαιολατρικά” ρεύματα δραστηριοποιούνται ώς ένας “νέος άντιχριστιανισμός” και, σέ άρκετές περιπτώσεις, μέ έντονο έθνικιστικό χαρακτήρα.

Η άντιπαράθεσή τους προς τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά από φανατισμό και άκρότητες, προκατάληψη, άπειλές και ύβρεις, άπαξιωτικές έκφράσεις, ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, ύπερβολές, διαστρεβλώσεις, άβάσιμους ισχυρισμούς και έλλειψη έπιστημονικής τεκμηρίωσης τών λεγομένων και γραφομένων.

Χρησιμοποιούν διχαστικά συνθήματα, πού άπειλούν νά πλήξουν τήν έθνική μας όμοψυχία και νά διχάσουν τούς Έλληνες σέ “Έλληνες” και “Χριστιανούς”.

Σελίδες: 696. Τιμή λιανική: 25 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Έκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά άποστολές «έπί άντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής
Ελλάδος, 89,5 FM, μεταδίδεται ή έκπομπή:
«Αλλοτρίωση δόγματος - αλλοτρίωση ήθους». Σάββατο, 17.00-17.30.
Έπιμελείται καί παρουσιάζει ό Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραιϊκής Έκκλησίας,
91,2 FM, μεταδίδονται οί έκπομπές:

α) «Αντιαιρετική Δράση», Σάββατο, 14.15-15.00. Έπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν
οί Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί π. Βασίλειος Γεωργόπουλος

β) «Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστewος», Σάββατο, 18.00-19.00.
(Αναμεταδίδονται οί όμιλίες πού πραγματοποιοῦνται στό Ένοριακό
Κέντρο του Ι. Ναου Άγίας Παρασκευής Άττικής, κάθε Κυριακή).

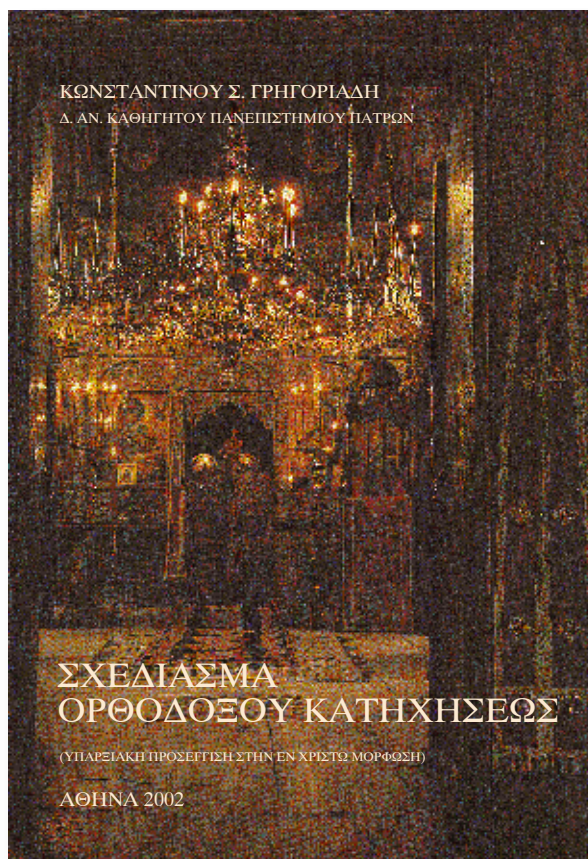
Ίστοσελίδα τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ίστοσελίδα τής ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ίστοσελίδα τής Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

- * ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΓΟΝΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ) ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΟΜΑΛΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
- * ΠΑΡΕΧΕΙ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΡΧΕΤΥΠΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ
- * ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΥΠΑΡΞΙΑΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
- * ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΩΣ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» ΠΑΡΟΛΗ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ
- * ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΕΙΩΝ

Προμηθευθείτε το από τά Βιβλιοπωλεία
ή τήν Π. Ε. Γ. τηλ. 210.6396.665.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχὴ; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἑωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρῶν σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξο Συνδιασκέψεως (Ἀλιάρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγικὴ».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάσμα Ὁρθόδοξο Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλχημεία» (τεῦχος 3ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεῦχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεῦχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρὰ Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἢ γιόγκα σωματικὴ ἄσκηση-γυμναστικὴ»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
45. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδοῦλου, «Προφήτες καὶ ψευδοπροφήτες», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ιστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιὰ πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johns, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.